

asiasana

1/94 21. vsk.

asiasana

informaatiotutkimuksen
opiskelijoiden ainejärjes-
tön udk ry:n äänenkan-
nattaja

osoite:

asiasana
udk ry
informaatiotutkimuksen
laitos
pl 607
33101 tampere

painopaikka:

tehokopiointi
tampere 1994
issn 0356-0139

toimitus:

harri alanne
otto auranen, vast.
sonja björkbacka
mull & qvist
markus määttänen
sami sahramies

valokuvat:

harri alanne
otto auranen
markus määttänen
sami sahramies

sarjakuvat:

tom ekström

sisältö:

pääkirjoitus	3
puheenjohtajan palsta	4
department of information studies go eu – mysteeri	5
olimme budapestissa – eksklusiivinen raportti	6
liian pieni kovalevy	14
kuoliko kyllikki saari somaliraiskaajien uhrina? – suuri jättelehtiarvostelu	20
niksi-asiasana – kirjastoniksien kavalkadi	24
udk:n hallitus 1994 – tuore, terävä, nälkäinen	26
mysterin ratkaisu	29
täytekuvat – vaam!	30
sarjakuvat	

uutta visioo ja itseruoskintaa

Ensin tulivat uudet logot. Sitten tulivat isot sivunumerot. Sitten nähtiin lampaita kannessa. Lopuksi esit-
täytyivät kuvatekstit ja uusi kirjaisintyyppi. Ja nyt, vuoden vaihtuessa, *Asiasana* yllättää jälleen. Palstoja
on kolme, isot möllöttävät sivunumerot on heivattu hittoon ja kirjasinkoko on pienentynyt. Uudistuksen
tärkein seuraus lienee se, että tekstiä pitää suoltaa entistä enemmän, jotta lehdestä tulisi jonkin kokoinen-
kin. Toivonkin nyt lukijoilta tarkkaa visuaalista arvointia ja palautetta. Sisältö? Mikä sisältö? Kyllä kyllä,
senkin kehittämiseksi tullaan tekemään töitä kuluvan vuoden aikana. Odottakaa vain, ja ehdotelkaa jotain
jos on ideoita.

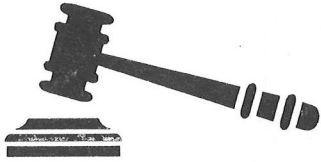
Sitten hieman kriittistä itsereflektiota. En puutu laitoksen ja oppiaineen nimenmuutoksiin asioina,
UDK:n ”virallisen” – tai ehkäpä vain yksin Samin? – linjan niihin voitte lukea seuraavalta sivulta. Sama
koskee oppiaineemme professuuria. Pahoittelen sen sijaan sitä, että näiden asioiden valmistelusta, päättä-
misestä ja täytäntöönpanosta ei *Asiasanassa* juuri puhuttu. Nyt kävi niin, että ne marssitettiin UDK:n jä-
senten tietoon ilmoitusasioina, ikäänkuin ihmisten toiminnan tavoittamattomissa olevina luonnonvoimi-
na. Laitoksen ja oppiaineen nimi ”vaihtui” itsestään, ei ihmisten päätöksestä. Professoria eivät valinneet
tiedekuntaneuvoston jäsenet, vaan laitoksen professoriksi ”tuli” Pertti Vakkari. Tietysti tietoa oli Aviisis-
sa ja Yliopistouutisissa, mutta vasta sitten kun koko prosessi oli ohi. Jos olisin ollut parempi toimittaja,
olisoin voinut antaa ainakin jatkuvia väliaikatietoja siitä, kuka päätti mitä, missä ja milloin.

Asiasana ilmestyy liian harvoin, jotta siinä voisi tiedottaa kovin ajankohtaisista tapahtumista. Tiedon –
tiukkapipoisten uutiskriteerien mukaan vanhentuneenkin – jakaminen ei kuitenkaan olisi varmaankaan
asiaa. Se olisi ainakin horjuttanut ajatusta siitä, että asiat jotenkin ovat itsestään niin kuin ovat, eivät ke-
nenkään toiminnan tuloksena. Anteeksi pyynnöt ja pahoittelut ovat tietysti jonninjoutavia, kun tuho on jo
tapahtunut. Lupauksen tarkemmasta laitoksen asioiden seuraamisesta ja kommentoinnista voin kuiten-
kin antaa. Jo ensi numeroon tulee megaraportti laitoksen nimenmuutoksesta ja professorinvalinnasta ja
niihin mahdollisesti liittyvästä kähminnöistä ja panettelusta.

By the way, hupaisa kuriositeetti laitoksen nimenvaihdon tiimoilta. Kaikenjärjestäjä, amanuenssi Raija
Hurme tilasi nimenvaihdon jälkeen yliopiston teknisestä virastosta kolme ”Informaatiotutkimuksen
laitos” –kylttiä. Sattumoisin yksikään kylteistä ei ollut oikein. Yhteen oli satuiltu jotain informatiikasta,
toisessa oli informaatiotutkimus ja kirjastotiede käännetty toisinpäin, kolmannessa ties mitä. Ehkä meillä
on silti toivoa vielä joskus saada korrektit kyltit ihmisiä opastamaan, ettei tarvitse antaa laitokselle kol-
mea uutta nimeä kylttien takia.

Lopuksi vielä lisäys ja korjaus *Asiasanassa* 4/93 olleeseen laitoksen henkilökunnan esittelyyn. Tutkija
Solveig Stormbomin sukunimi on todellakin Stormbom eikä Storbom, kuten jutussa hourailtiin. Hän on
oppiarvoltaan hum.kand.

Tampereella 19.2.94
Otto Auranen

puheenjohtajan palsta

Rakkaat UDKlaiset!

Kaikki vaihtuu. Vuosi vaihtui, UDK:n hallitus vaihtui, ja vaihtuipa siinä samassa puheenjohtajakin. Joten tehtävänäni on kirjoitella tähän ja seuraavaan kolmeen Asiasanaan, edeltäjeni esimerkin ”innoittamana”, jonkinlaista puheenjohtajan palstaa (eli mitä nyt sitten ikinä satunkaan keksimään).

UDK:n hallituksen kasaaminen oli tänä vuonna yllättävän helppoa, kuulemma (itse pinnasin vuosikokouksesta siinä naiivissa toivossa, että minua ei voisi poissaolevana mihinkään valita, toisin kuitenkin kävi). Varsinkin ykkösvuotisia tuli mukaan todella kiitettävästi, siitä annettakoon täysi tunnustus heille. Hallituksen sisäiset neuvottelut ja vastualueiden jako sitten ei ollutkaan niin helppoa, mutta se onkin jo toinen juttu. Kuitenkin uusi hallitus on nyt kasassa, ja esittelyt saatte lukea toisaalta tästä lehdestä.

Laitoksellakin jotain vaihtuu: laitosta on kutsuttu 1.2. alkaen Informaatiotutkimuksen laitokseksi, oppiaineen nimeksi vaihtuu tuo samainen informaatiotutkimus ennen ensi lukuvuoden alkua. Omasta mielestäni nimenmuutos on lähes yksinomaan Hyvä Asia, mutta yksi pieni ikävä puolikin asiaan liittyy: meiltä katoaa tuo ah, niin kätevä, ytimekäs ja lyhyt lyhenne ”K&I”. Sitä on ollut helppo raapustella ilmoittautumislistoihin ja muihin papereihin. Kelpaisikohan sitten uudeksi lyhenteeksi vielä lyhyempi ja ytimekkäämpi ”I”? Yrittänyttä ei laiteta... Ja vielä laitokselta: professoriksi on myöskin 1.2. alkaen nimitetty Pertti Vakkari, joten onnittelut näin UDK:n puolesta hieman myöhään.

Huh, tulipahan asiapitoisen ja kuivakkaan tuntuinen palsta tällä kertaa. Lupaam (joojoo) kyllä kertoa mehukkaampia juttuja ensi kerralla. Mutta vakavasti ihmiset: yrittäkää nyt saada edes jonkinlaista skandaalinhoikasta aikaan, että saataisiin edes ensi lehteen jo kauan haaveiltu juorupalsta! Ei se niin vaikeaa ole...

Sami Sahramies

department of information studies goes eu

Tänä kiihkeänä kansainvälistymisen aikana (huom! tutkintommeikin nimi vaihtunut) olisi suotavaa, että alamme huiput (myös kansainvälistä mainetta niittäneet) muuttaisivat nimensä eurohenkisemmiksi. Tässä antavat ehdotuksensa –tietysti leikkimielellä – jo aiemmin suuntauksen aistineet

Mull & Qvist

Yhdistä nimet jos osaat!

Proposals for the permanent staff:

1. Miriam Johnson
2. Ike Hilly
3. Bart Permanent
4. Raya Blood
5. Ray–Already from Eastern Finland
6. Ann Stuffbreast
7. Gary T. Lifebeach
8. Jane Christianson
9. Gay Oakisland
10. Hannah Craftsman
11. Gay Reinhold
12. Rita Point
13. Charles Lak'penis

Starring in alphabetical order:

- a. Kai Ekholm,
- b. Kari T. Eloranta
- c. Hannele Fabritius
- d. Kai Halttunen
- e. Raija Hurme
- f. Mirja Iivonen
- g. Kalervo Järvelin
- h. Anneli Kankaanrinta
- i. Jaana Kristensen
- j. Riitta Kärki
- k. Ilkka Mäkinen
- l. Reijo Savolainen
- m. Pertti Vakkari

Gueststars:

1. Eve J. Fox
2. Mary Ginman
3. Gone–with–the–Sun Stormbom
4. Oilily L'ilbonfire
5. Erich L'ilfinger
6. Iris Carpie
7. Sandy Stickie
8. Without –Berry O'Church

- a. Mariam Ginman
- b. Iris Karppinen
- c. Sanna Karttunen
- d. Oili Kokkonen
- e. Marjatta Okko
- f. Aatto J. Repo
- g. Eero Sormunen
- h. Solveig Stormbom

Vastaukset löytyvät sivulta 29!

olimme budapestissa

Hanna levitti, mutta Samin ei mahtunut. Tilanne paheni, kun Ottokin rupesti tunkemaan omaansa sisään. Näin ikävästi saattaa käydä esim. Budapestissa, jos yrittää ahtaa liian suuria limsapulloja liian pieneen reppuun. Tästä onnettomasta tapauksesta – monen muun lisäksi – kertoo edessänne oleva Asiasanan eksklusiivinen raportti. Älkää tulko kysymään Budapestin matkasta (16.–23.1.) enää tämän jälkeen.

Otto Auranen

Seutulassa alkaa jo olla pienessä paniikissa. Oli koneemme sitten Tupolev tai Boeing, niin päin honkia menee joka tapauksessa. Tupolev putoaa ja Boeing kaapataan. Ehkäpä maa- tai jopa merikuljetus olisi sittenkin ollut vähemmän hermoja raastava.

Junamatka Tampereelta alkaa tuntua turvallisuuden perikuvalta. Ravintolavaunussa oli ollut jopa hauskaa, kun tunnelmasta oli pitänyt huolen täysin tillintalin olevien ruumiinpolttajien remmi.

Kone tuottaa pettymyksen, vaikka on Tupolev: tällähän on jopa potentiaalia pysyä ilmassa. Muutenkaan lennossa ei ole lainkaan kansandemokraattista camp-hohtoa: palvelu pelaa ja henkilökunta esittelee auliisti hampaskalustoaan. Onneksi kuulutuksista ei saa mitään selvää, se korjaa osittain tilannetta.

sunnuntai: számának változása, a háztartás

Bussissa matkalla hotelliin opas selittää ne Erittäin Tärkeät Asiat Jotka Meidän Metsäläisten On

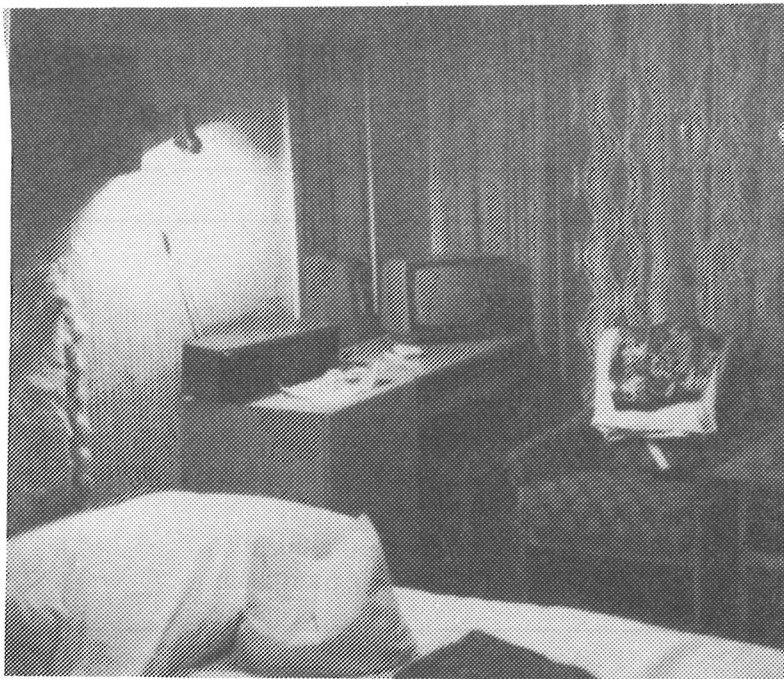
Muistettava Euroopan Suurkaupungeissa. Ikäänkuin niitäkin joku muistaisi kaksi minuuttia hotelliin tulon jälkeen. Medosz-hotelliin on tietysti kaikkein pisin matka, joten opas ehtii kehua kaikki ne paikat, joiden kautta ajetaan. ”Tässä hotellissa on alakerrassa ilmainen uima-allas, yökerho, ravintola, vaateliike, tavaratalo etc.”

Meikäläisten jätehotellista ei löydy mitään mainittavaa. Kaiken lisäksi sen eteen ei pääse bussilla. Joudumme kantamaan/vetämään/raahaamaan noin sata kiloa painavia matkatavaroita viimeiset sadat metrit. No, rahanvaihtoautomaatti on kuulemma ihan lähellä. Kiitos. Jo helppotti. Ilonaiheen tarjoaa myös läheinen McDonald's –klooni Burger King, jossa on naurettavan halpoja ”sajtburgereita”. (Joo joo, kannelkaa vaan teksti-mainonnasta.)

Hotellihuoneet ovat uskomaton kaurismäkikamaa: aito pysähtyneisyyden ajan arkkitehtuuri (vuonna 1989 tehty peruskorjaus taisi käsittää lakanoiden vaihdon), tv ei toimi, radio lähettää lähinnä kantoaallon kohinaa ja vuoteiden ylle seinään on sijoitettu jokin merkillinen paksu rätiti keräämään tupakansavua. Porukan huonejako uusintaa luokkavastakohtaisuuksia: opettajilla on molemmilla omat huoneet, opiskelijapaariat ahtautuvat kahden ja kolmen huoneisiin. Olis vallankumoukselle töitä.

amint az a nevében

Ruokaa etsitään New Yorkista, joka vanhoina hyvinä aikoina oli nimeltään Hungaria. Se taas oli vielä vanhempina hyvinä aikoina

Hotellihuone by Kaurismäki.

– kas, kas – New York. Itä-Eurooppa on nimenvaihtelijoiden paratiisi. Sikahintaisen iltapalan ohella kuuntelemme mustalaisbändin keikkaa ja tutustumme paikalliseen salmiakkikossun vastineeseen. Unicum maistuu kyllä yskänlääkkeeltä, mutta on olevinaan hienostuneempaa.

Hanna "Kleptomaani" Lahtinen alkaa heti ensimmäisenä iltana käyttäytyä kansainvälisen seminaarikäytännön mukaisesti pöllimällä Trabant-merkin jonkun viattoman autosta. Suomalaisen maine ei ainakaan meidän ansiostamme pääse turhaan paranemaan. Jostain syystä porukan pitää vielä opettajien ehdotuksesta ängetä "istumaan iltaa/ottamaan yhdet" (tai jotain) paikalliseen sörbaariin. Siellä saadaan kokea Berlitzin hehkuttamaa unkarilaista ystävällisyyttä: "nichts" vastaa tarjoilija yrityksiimme saada olutta. Lopulta jotain ohranestettä kuitenkin kannetaan pöytään. Hinta ainakin sopii jopa **Otto "Kirkonrotta" Aurasen** kukkarolle.

maanantai: persze csak játékosan

Budapest on siitä kiva kaupunki, että siellä ei tarvitse laittaa herätyskelloa soimaan, vaikka onkin aikainen herätys. Joka toisessa kaupungin autossa on varashälytin, ja niillä kirotuilla vehkeillä on oma tahto. Kenenkään ei tarvitse mennä lähellekään autoja, kun hälyttimet jo esittävät koko äänirepertuaarinsa kiputasolle yltävällä volyyymilla. Absurdia on se, että laitteita ei ole yhdessäkään Bemarissa tai Mersussa, kuten luulisi, vaan kaikenmaailman Trabanteissa ja loppuunajatuissa Ladoissa.

Maanantaiaamu alkaa sopivasti moisella herätyksellä – kuten tarpeettoman moni aamu sen jäl-

keen – ja ulkona on sopiva räntäsade. Budapest, here we come. **Pertti "VIP" Vakkarilla** on elintärkeä tapaaminen tiedossa, joten vähemmän tärkeät lähtevät tsekkaamaan kansalliskirjaston sosiologian osastokirjastoa. Paikka on jonkun entisen turmeltuneen kreivinplantun palatsi, joka on sittemmin otettu hyödylliseen käyttöön. Arkkitehtuuri on tietysti henkeäsalpaavaa ja lukusalit vähän eri tasoa kuin jossain päätalolla, mutta työtilat eivät näytä järin käytännöllisiltä. **Kai "Canon" Ekholm** polttaa filmiä, muut tyytyvät lähinnä ihas teluun. Paikallisen kirjastoseuran puheenjohtaja **Istvan Papp** (älkää kysykö kumpi on etu- ja kumpi sukunimi) suosittelee käyntiä kansalliskirjaston pääraennuksessa.

Ihan kiva idea, mutta toteutus hieman ontuu. Kartasta kyllä löytyy National Széchényi Library, mutta homma mutkistuu kun ei tiedä omaa sijaintiaan. Ensin sokkailemme metrolla pari asemanväliä. Sitten alkaa sekoi lu jalkaisin pitkin kujia, joita ei ole edes merkitty karttaan. Berlitzin mukaan ystävälliset unkarilaiset syöksyvät heti laumoina auttamaan jos joku aukoo karttaa kadulla. Näkis vaan. Navigaattori–Aurasen kartankääntely tuottaa sen verran tulosta, että pääsemme Tonavan yli ja kansalliskirjaston kukkulan juurelle. Kuinka ollakaan, hissi on suljettu. Kiipeäminen kukkulan päälle kohottaa kuntoa ja vitutus käyrää. Kirjaston luona levähdämme ja ryöväytämme itsemme paikallisessa turistiryssäkahvilassa.

Koira-aukio.

Itse kirjastorakennus on entinen kuninkaanlinna – milläpä rakennuksella ei Euroopassa olisi jonkinlaista ylhäisömenneisyyttä – ja pienennetty plagiaatti Versaillesista. Kirjaston pr-nainen **Viola Bátonyi** vetää kierroksen hieman ontuvalla englannilla. Kirjasto on suuri, perinteikäs, ja toimintavoiltaan hieman vanhahtava. Sightseeingin kohokohtiin kuuluvat kirjat, joita ei voi lukea sekä Ahtisaaren kokoinen karttapallo.

Hissiä ei päästä testaamaan paluumatkallakaan. Sensijaan keskustasta löytyy Budapestin Vikkula, johon sakki jumiutuu Samia ja Ottoa lukuunottamatta. Kaverit ryytyvät odottamaan ja painuvat takaisin hotelliin – kartta mukanaan. Muilla on sentään sen verran suuntavaistoa, että löytävät Medoszin ilmankin.

Rankan kukkulakiipelyn ja karttankillistelyn jälkeen koetaan unkarilaisen keittiön elämyksiä: Sami ja Otto käyvät imperialistisen pizzaketjun paikallisessa linakkeessa tarkastelemassa tarjoilijattarien nimellisesti verhottuja jalkoja, toiset löytävät hotellin läheltä englantilaiseen ruokaan – sellaista on olemassa – erikoistuneen Winstonin. Tästä on myöhemmin tuleva valtuuskuntamme kantapaikka. Hanna, Kai ja Pertti teeskentelevät harrastavansa korkeakulttuuria käymällä heti toisena iltana konsertissa, eivätkä edes myöhemmin tunnusta haukotelleen sa.

Maanantaina alkaa myös muototua suomenkielinen tulkinta hotellimme osoitteelle (Jokai tér 9). ”Tér” on aukio, ja ”jokai” tarkoittaa tietysti koiraa, sillä Sonja todistaa kuulleensa koirien haukuntaa jo sunnuntai-iltana hotellin edessä olevalta aukiolta. (Tul-

kintaamme ei lainkaan haittaa se, että sanakirjan mukaan koiria on ihan muuta kuin ”jokai” unkariksi. Eikä sekään, että ”jokai” paljastuu myöhemmin unkarilaiseksi kirjailijaksi.) Jos siis tapaatte Tampereen kadulla ihmisiä, jotka kutsuvat koiria ”jokaiksi”, he ovat olleet tällä reisulla.

tiistai: nagy örömünkre szolgál

Ensimmäisen seminaaripäivän todellisuuteen herätään taas saatanan varashälyttimen avulla. Aurinko sentään suvaitsee paistaa, joten emme pääse kaikkein kansandemokraattisimpaan tunnelmaan. Kansalliskirjastoon hankkiudumme tällä kertaa hallitusti metro-bussi- yhdistelmällä. Ennen seminaarin alkua on melkoisesti lobbausaikaa (”awfully nice to meet you” ynnä muuta skeidaa). Pertti ”International relations” Vakkari patistaa omissa oloissaan nyhjäviä suomalaisopiskelijoita luomaan kontakteja ulkomaille. Vastanotto on hurmioitunutta ”give us a break”-tasoa, vaikka Hanna ”Aina valmis” Lahtinen pettää sakin ja avaa pään unkarilaisopiskelijoiden kanssa – kirjaimellisesti ja kuvainnollisesti.

Seminaariyleisön seuraamiskyky on suoraan verrannollinen esitelmöitsijöiden englanninkielen ääntämiseen. Avauspuheita pitävät hollantilaiset eivät aiheuta pahempia ryytymisöireitä, ja ensimmäisen varsinaisen esitelmän pitäjänkin on britti. **Robert Usherwood** puhuu hieman koomista oxbridgeä, mutta ainakin puheesta saa jotain tolkkua. Sittem romahdetaankin tankerotaksolle, kun unkarilaiset hyppäävät kehiin. Ovatkohan kaikki suomalaisten sukulaiskansat yhtä surkeita ääntämään englantia?

Tilanne ei paljon parane, kun on Pertin vuoro. Opiskelijat eivät pysty kiusaantuneelta kiemurteiltaan tekemään lupaamiaan aaltojakaan. Arvoitukseksi jääkin, mikä on se ”liberialainen laiva”, josta Pertti jatkuvasti esitelmässään puhuu.

Esitelmien välissä käydään ”kahvi- ja teetauolla” ja ”lounaalla”. Ikävä vaan, että teetä ei ole ja lounastakin imitoivat hieman kuivahtaneet sämpylät. Iso V iskee taas kyntensä väsyneeseen suomalaisjoukkoon. Toisaalta nyt ovat jo muutkin kuin Hanna ja Pertti päässeet lobbaamisen makuun, joten kontakteja luodaan täysillä. Perustellusti kaistapääksi epäilty hollantilais-tutkija kuhkii milloin minkäkin juttuporukan luona horisemassa käsittämättömyyksiä omituisella englannillaan. Saamme oman osamme weirdon jutuista. Parhaaksi vastaustaktiikaksi osoittautuu hymyily ja yes–sanan ho-
keminen.

Vajaan seitsemän tunnin tuolinkulutuksen jälkeen osaa ajatella noin yhtä asiaa. Joillakin se on ruoka. Opiskelijat painuvat Hannaa lukuunottamatta syömään Winstoniin. Tämä puolestaan kehittää pahan ryytymän odotellessaan sillä aikaa toisia hotellissa. Ensimmäistä seminaaripäivää arvioitaessa ankarinta tekstiä suoltaa Satu ”**Kritiikin säilä**” Tolonen. Pistoja saavat myös suomalaiset seminaariedustajat. Illalla olisi tiedossa bileet budapestilaisessa sivukirjastossa, mutta kapinahenki alkaa nousta. Kun ei millään viitsisi ajaa johonkin metrolinjan päätepyskille ja suunnistaa sieltä jonkin instant– kartan avulla johonkin kirjastoon remuamaan. (Kirjastoon? Remuamaan?) Hanna on jo mennyt opettajien kanssa

edeltä. Oppaana heillä on **Ragnar "Olen käynyt Budapestissa monta kertaa ja siksi osaan jo eksyäkin kuin paikkakuntalaiset"** Audunson från Norge.

Metro numero yksi on melkein satavuotias reliikki, joka kolistelee vaivoin pääteypysäkille. Tuskailu piemeän ja ruman lähion – myöhemmin Peltolammiksi ristityn – läpi ottaa aikansa, joten tulemme kirjastoon tunnin myöhässä. Paikka on täynnä sakkia ja ilo irti. Alkkomahooli virtaa ja kansantanssiryhmä heittää keikkaa. Norjalaistutkija **Geir Westheim** haluaa ilmiselvästi luoda Sexmachine-Lahtiseen tavallista tiiviimmän kansainvälisen kontaktin. Muut seuraavat kiinnostuneena Norjan ja Suomen tiedeyhteisöjen lähentymistä.

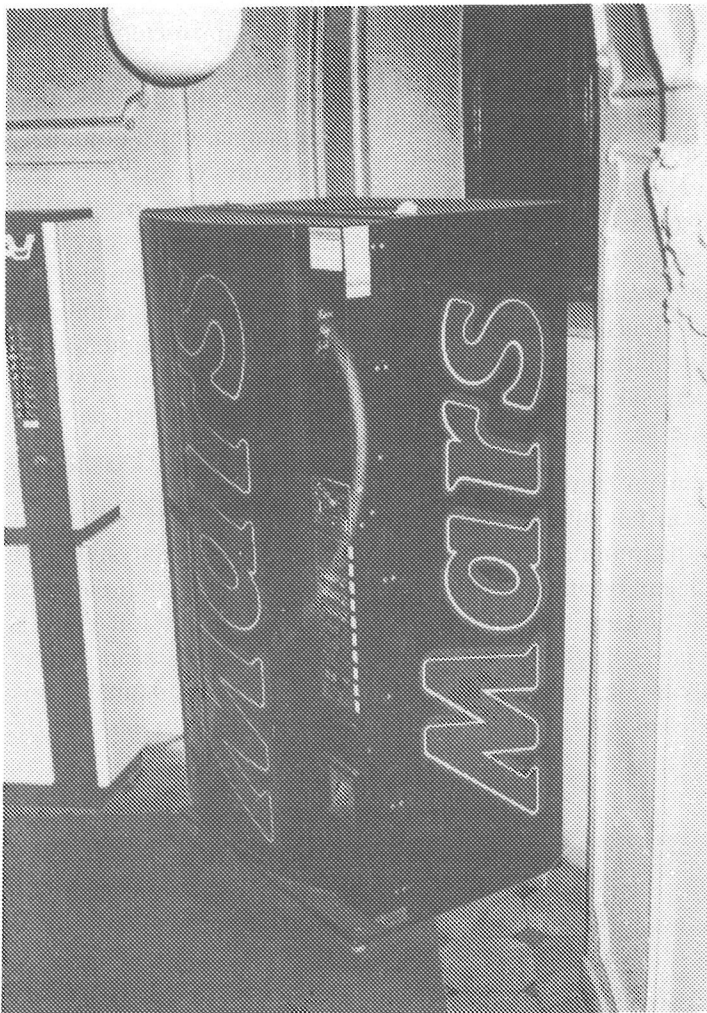
Suomalaisten osalta illan keskeyttää viimeinen metro, johon on pakko ehtiä. Pertti jää yksin urakoimaan laitoksen kansainvälistymisen eteen, muut pakenevat Winstonin kautta Kaitsun hotel-lihuoneeseen tuhoamaan erinäisiä olut- ja viinipulloja. Meno ei yllly holtittomaksi, sillä keskiviikkona on luvassa armoitetut seitsemän (7) tuntia seminaaria ja Kain "Hypermedia – jumalten työkalu" – esitelmä.

keskiviikko: katalógusban szereplő

Kansalliskirjastoon piti mennä metrolla, mutta se näyttää olevan rikki eilisen ajelumme takia. Viis liikunnasta, otamme reteästi taksit. Seminaarissa huomaa edellisen illan tuhovoiman: yleisö on huomattavasti harventunut. Ensimmäinen esitelmä ei lupaa kovinkaan hyytymisvapaata päivää. Sen pitää välinpitämättömän oloinen unkarilaisnainen **Ilona Hegyközi**,

jonka teksti kuuluu ehdottomasti *boredom ultimatum* –luokkaan. Seuraava paperi parantaa kuitenkin tilannetta, ja sitten soikin väliaikassummeri. Kahvi- ja "tee"tauolla ei silti edelleenkään tarjota teetä. Tauon jälkeen seminaari jakaantuu kahteen työryhmään.

sessä, englanninkieli luistaa ja videolaitteistokin päättää toimia moitteettomasti, pinnat tulevat kotiin. Kaitsun jälkeen puhuvan Geir Westheimin paperi on myös mielenkiintoinen, vaikka taitaakin mennä parisataa metriä yli hilseen mm. tanskalaisilta ammattikorkeakouluopiskelijoilta.

Näitä Tampereenkin kirjastoihin!

Kai näyttää heti A-työryhmän yleisölle kaapin paikan ja sen mistä kana kusee. Suomalaisopiskelijoiden raivoisan kannustuksen rohkaisemana hän ottaa yleisönsä muutamalla näppärällä vitsillä ja heittää tiukasti strukturoidun luennon vanhan pedagogin rutiinilla. Kun vielä kaikki kalvot ovat oikeassa järjestyk-

Lounasta imitoivia sämpylöitä on useampaa lajia kuin tiistaina, vaikkei se paljon lohduta. Päätämme luistaa hallitusti muutamasta esitelmästä ja katsoa kansalliskirjaston rakennuksessa olevan taidenäyttelyn. **Sami "Partiopoika" Sahramies** tosin palaa kuuntelemaan esitelmiä lounastauon jälkeen. Näyttely on

hieman laaja, ja varsinkin vanhemmat maalaukset toistavat itseään. Tyypillisessä 1700-luvun teoksessa Unkarilaisten Jumalasta Seuraava Kansallissankari voittaa Julmat ja Pahanhajuiset Turkkilaiset Vonyarcvashegyn taistelussa.

Jokseenkin virkistyneinä luovimme läpi parin jäljelläolevan esitelmän, kahvi- ja ”tee”tauon lobbailun ja päädyimme symposiumin loppuvastaanotolle. Siellä julkistetaan symposiumiin osallistuneiden koulutusyksiköiden välinen yhteistyösopimus, mistä seuraa lasienkohottelua ja suosionosoituksia. Täältäkin suomalaisvaltuuskunnan on lähdettävä aikaisin, sillä tiedossa on kansainvälinen päivällinen norjalaisten, saksalaisten ja bulgarien kanssa.

Varsinainen ”päivällinen” onkin. Kello on lähempänä kahdeksaa kun pääsemme ravintolaan. Osalla joukostamme on jo valmiiksi huikeat ryytymispisteet nälän ja väsymyksen takia. Ruoka on keskinkertaista, mutta päihittää kevyesti symposiumin sämpylät.

International relations.

Illan mittaan kansainvälistymisen alkaa riittää ja suomalaiset suorittavat jälleen katoamistempun. Hannaa piirittänyt Westheim heittäytyy sydämelliseksi ja jakaa seurueemme naisille poskisuudelmaa ennen lähtöä.

Kultivoituneen oopperakahvilan kautta päädyimme vähemmän kultivoituneeseen sörbaariin. Sonja ja Sami mamoilevat ja lähtevät nukkumaan, muut juovat opettajien hövelisti tilaamaa samppanjaa. Opiskelijoiden turnauskestävyys näyttää olevan kuitenkin melko heikko: loputkin luovuttavat puolenyön maisa. Perseet olalle–Pertti ja Kaato-känni–Kaitsu kunnioittavat suomalaisia juomaperinteitä kuuteen asti aamulla. (Mikä kylä näkyy seuraavana päivänä!)

torstai: tudással és művészi

Freesit opiskelijat suunnistavat torstaiaamuna kohti parlamentin kirjastoa, opettajat jätetään korisemaan krapulassaan. Kirjastos-
sa voi suorastaan tuntea vuosisatojen aikana kasaantuneen tiedon

henkäilevän hyllyiltä tai jotain muuta yhtä mahtipontista. Puitteistaan huolimatta paikka ei ole mikään jäännöskirjasto toiminnan esihistoriallisesta vaiheesta, sillä sen varustukseen kuuluu myös kymmenkunta tietokantaa – joista se tuottaa osan itse – ja modeemiyhteys Internetiin. Tietokantoja esittelee meille erinomaisella englannilla melkoiselta bittijeesukselta vaikuttava atk-yksikön työntekijä, josta Satu ”Kyömynenät ovat heikkouteni” Tolonen tunnustaa myöhemmin: ”Mä en muista koko esittelystä mitään, kun mä katselin vaan koko ajan sen miehen profiilia.”

Lopultakin päästään tekemään sitä, minkä takia kokonainen kapitalismiksi kutsuttu talousjärjestelmä on kehittynyt – shop-pailemaan! Tähän olemme tähdänneet koko viikon. Sami eroaa muista ja lähtee metsästä-
mään cd-levyjä ja nuotteja. Tar-
koitus oli tavata Kai ja Pertti ostos-
katu Váci utcán jommassa kum-
massa päässä olevassa kah-
vilassa, jonka nimestäkään ei ole
kovin suurta varmuutta. Kenelle-

kään ei ole yllätys, että kahvila löytyy noin kaksi tuntia liian myöhään, eikä opettajia näy mailla eikä halmeilla. Sitä ennen ehdimme kokea McDonald'sin, pari kirjakauppaa ja liian kalliita vaateliikkeitä. Sonja ”Simultaanitulkki” Björbacka harjoittaa kääntäjäntyötä oto-
selittämällä, mitä kussakin kyltissä ja lapussa lukee. Loistavin on hänen tulkin-
tansa erään valinta-

myymälän kyltistä: "Kattokaa, vasarnappina tää on zarva."

Shoppailun makuun päässeinä palaamme koira-aukiolle. Päivän kulttuuriannoksen hankimme tsekkaamalla restauroitavana olevan Pyhän Tapanin kirkon. Hotellissa Kai hehkuttaa loistavaa käsittelyä, jonka sai Pertin kanssa kylpylässä. "Olo on kuin uudella ihmisellä, jumalainen paikka" ja ties mitä taivaallista. Päivälliselle päästään taas lähempänä puoltayötä, kun jengi vetää ensin lonkkaa kaupungilla pyörimisen jälkeen. Sitten opiskelijat päättävät noudattaa kansainvälistä seminaarikäytäntöä parin viinipullon avulla. Tyhjään vatsaan juotuina ne ovatkin melko tehokkaita, ja koko sakki on iloisessa pikku kännissä ravintolaan tullessa.

Ravintolan löytäminen ei olekaan aivan yksinkertaista. Se on yksi Ragnar Audunsonin suosittelemista paikoista, eikä kenelläkään ole taas kovin selkeää kuvaa missä moinen mesta yleensä sijaitsee. Painamme pitkin pimeitä sivukatuja Pertin perässä ja toivomme. Ja löytyyhän se sieltä. Selviämisestä ei ole pelkoa, sillä tarjoilijat ovat taitavia myymään aperetiiveja ynnä muita alkoholijuomia. Pöydässämme

onkin välillä melkoinen hahhheimeinkin. Hyvä ruokaakin kohoottaa tunnelmaa.

Perjantaina on vielä tiedossa virallista ohjelmaa, joten yritys jatkaa iltaa Winstonissa vaikuttaa hieman aneemiselta. Yhden oluen jälkeen lähdemme kiltisti tuutulullaamaan.

Sonja, Otto, Satu, Kai, Hanna. Pertti omissa oloissaan alempana.

perjantai: kerjök, hogy a

Virallinen ohjelma sisältää vierailun Eötvös Lorand-yliopiston k & i-laitokselle. Pertti lahjoo ensin laitoksen johtajaa likööripullolla, sitten kuuntelemme jälleen yhden esittelyn. Se on hie-man kuivakka, ja ainakaan opiskelijoiden seuraamiskyky ei tunnu olevan huipussaan. Tarjolla olevat suolatikut kiinnostavat enemmän. Tilanne paranee heti kun päästään vapaamuotoiseen keskusteluun. Paikallisella tiedontarve- ja tiedonhankintatutkimuksen edustajalla näyttää olevan kyynisen huvittunut asenne nykyisiä unkarilaisopiskelijoita kohtaan: "Before everything I told in the lectures was very wise and everybody paid attention. But nowadays when

you try to improve their understanding about the theory and social consequences of information technology, they will just look at you and say: 'Boring! Go to hell!'"

Lopuksi juomme vielä kahvit sekä ihastelemme Tizianan maa-lausten kopioita ja epäkäytännöllisen näköisiä, lasiovin varusteltuja kirjahyllyjä. Kansainvälistymistä on saatu ihan riittävästi viikon aikana, nyt muutamien keskusteluosallistuminen alkaa olla jo maitohapoilla.

Vierailun päätyttyä sakki hajoaa intressiensä mukaan. Sami "Kuoropoika" Sahramies yrittää taas parantaa levy-yhtiö Hungarotonin vuositulosta nuotti- ja levyostoksilla. Muut hajoavat kahdeksi turisteja leikkiväksi joukoksi. Kansalliskirjaston lähellä Linnavuorella on Matias-kirkko, jonka Satu, Sonja, Kai ja Otto yksimielisesti tuomitsevat liian puunatuksi, valoisaksi ja tu-

ristirysäksi. Kyllä romahtamaisillaan oleva Pyhän Tapanin kirkko sentään oli autenttisempi, siellä kun ei tiennyt milloin saa kupolin niskaansa.

Control” Björbackaa ei saada kannustettua holtittomaan ryyp-päykseen. Joskus kahden ja kuuden välillä porukka hajaantuu omiin huoneisiinsa nukkumaan

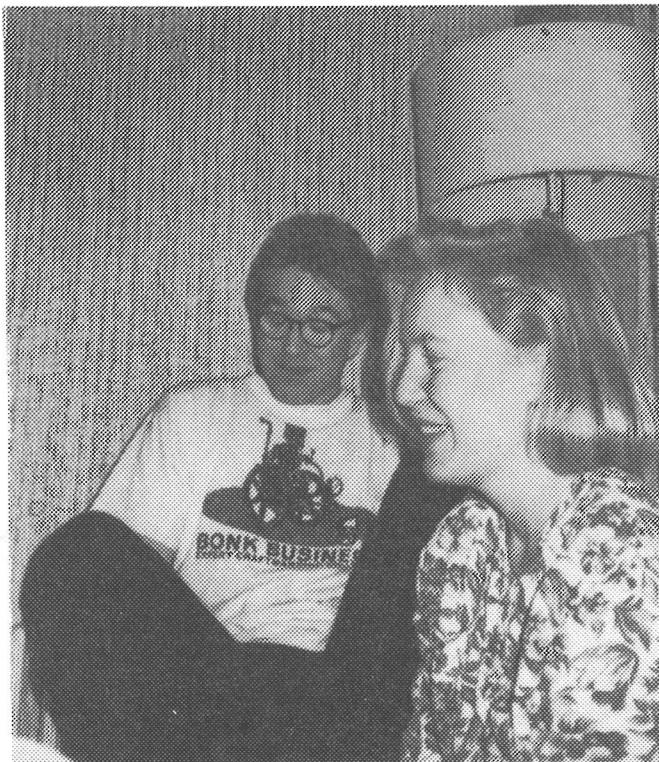
maa lähteä kylpylään saamaan jumalille sopivaa käsittelyä, ja Medosziin paluun jälkeen suunnitelmaa aletaan toteuttaa.

Otto jää hotelliin kokemaan ek-sistentiaalista yksinäisyyttä mui-den hakiessa elämyksiä Gellert-kylpylästä. Ne jäävät vähiin, sillä joukko on liikkeellä hieman liian myöhään. Suurin osa erikoiskäsittelyä tarjoavista osastoista on jo suljettu. Päivällinen syödään taas Ragnar Audunsonin suosittelussa paikassa, jonka löytäminen on jälleen kerran 1 X 2- touhua. Otto tutustuu sillä välin Burger Kingin halpoihin hintoihin ja kielitaidottomiin teinitarjoilijoihin. Minkä helkkarin takia näillä on Music Television, kun ne eivät tajua promilleakaan sen suoltamasta tekstistä?

Loppuilta käytetään erilaisiin elvyttäviin toimintoihin kuten nukkumiseen ja pikkusyötävän naposteluun. Lopuksi lähdetään vielä oopperakahvilaan hengittämään kylldyri-ilmapiiriä ja syömään jäätelöä. Kai lohkaisee illan parhaimman yritettyään jonkin aikaa keksiä mikä tarkoittaa mitäkin magyaarinkielisessä menussa: ”Helvetti mä lähden kyllä tökkimään tota vitriiniä, muuten mä en ikinä saa mitä haluan.” Kansainvälinen seminaarikäytäntö ei päde enää tänä iltana, vaan kaikki lähtevät nukkumaan kävelylenkin jälkeen.

sunnuntai: ferihegy II

Pahimmillaan kolmattakymmentä kiloa painavat laukut tuottavat tuskaa useammallekin ihmiselle, ennenkuin pääsemme lentokentälle. Siellä suurinta hupia saadaan läpivalaisulaitteesta, joka paljastaa kiusallisen tarkasti kunkin laukun sisällön. Mm. Satu ”Trokari” Tolonen on terävästi

”Very drunk in Budapest”.

Matkan loppurysäystä odotellessa Hanna ja Pertti menevät konserttiin korjaamaan habitustaan, muut nauttivat taas unkarilaisen keittiön saavutuksista englantilaistyyppisessä Winstonissa. Luultavasti Medoszin tukkineiden amerikkalaisten terveydenhoitoalan opiskelijoiden takia hintoja on korotettu. No, paskaa-kos sitä rahalla muutenkaan.

Habituksenkorjaajien palattua ahtaudumme Kain huoneeseen ottamaan lopullisen, kaiken sine-töivän perseet olalle- kännin. Canonin itselaukaisija on tiuhas-sa käytössä, ja raskauttavaa evidenssiä syntyy kaiken aikaa. Onnistumme herättämään naapurit ja saamme kuunnella aitoa ja vihaista nk. molotusta viereisestä huoneesta. Sensijaan Sonja ”Self

ennenkuin kaikilla ns. menee ruudunsäästäjä päälle. Toivoa eloonjäämisestä siis on.

lauantai: plébániatemplom

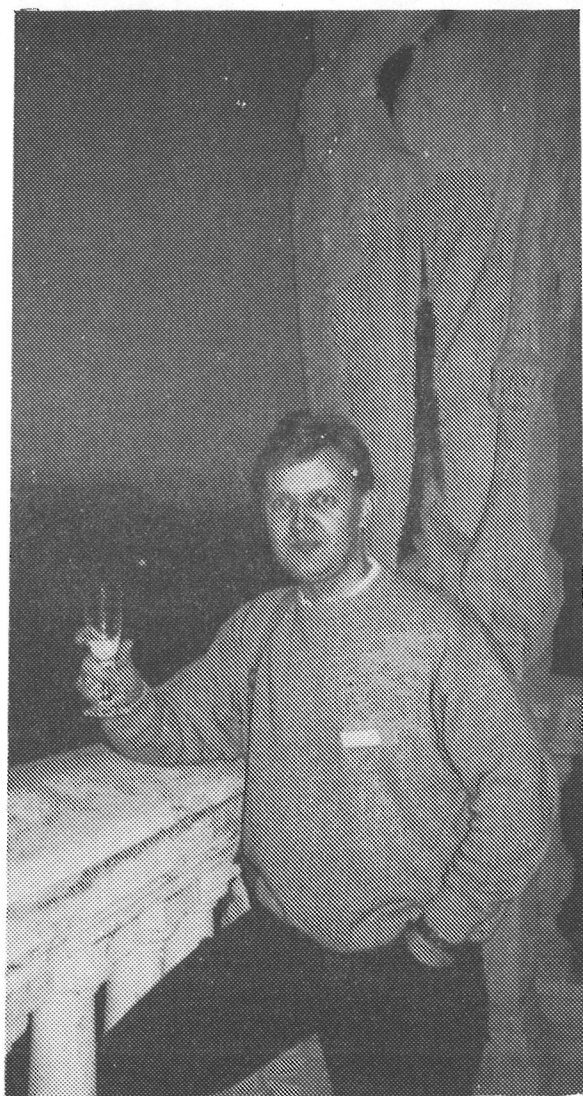
Lauantaiaamuna keräillään suomalaisdelegationin sirpaleita pitkien hotellia. On viimeinen mahdollisuus hoitaa shoppailu kotiin, joten Hannaa ja Perttiä lukuunottamatta suuntaamme muinaismuistometrolla Vaci utcalle. Otto tuhoaa onnistuneesti viimeisiä rahojaan levyyn, jonka saisi Suomestakin. Sami ryydähtää heti levykaupoissa juoksentelemaan ja palaa koira-aukiolle. Loput parkkeeraavat torstaina löydettyyn kahvilaan. Kai on toistellut koko päivän suunnitel-

piilottanut viinapulloja laukusaan olevien kenkien sisään. Läpivalaisussa näkyvät tietysti ne pulloet kaikkein selvimmin. Viinan kanssa tulee ongelmia muillekin. Tax free shopissa intoutunut Otto tajuaa noin vartti ennen koneen lähtöä kantavansa repussaan kahta pulloa. Hanna liihottelee apuun pelastavana enkelinä ja ottaa toisen pullon hoteisiinsa.

Lentokoneesta (Tupolev, yes!) ei löydy kumpaakaan Iltaroskista kuten menomatalla Helsingistä. Nielemme pettymyksen kyyneleitä ja yritämme nauttia joidenkin *Economistin* ja *Herald Tribunen* kaltaisten hautajaisjulkaisujen pörssiuutisista.

Helsingistä lähtevä juna romahduttaa heti pohjan "oma maa

mansikka"-hokemalta. Vehje kuljettaa enemmän ihmisiä kuin laki ja asetukset sallivat, eli pinna pääsee rauhassa kiristymään. Muutenkin Tampereella on kaikki väärin: pakkasta on tolkuttomasti verrattuna Budapestin nolalukemiin ja luntakin on ihan liikaa. Home sweet home, what a joke. Tahtoo takaisin Budapestiin.

Hatályba léptető rendelkezések!

liite: aloittelijan budapest-sanasto

Tämä alkeissanasto on tarkoitettu tuleville Budapest-symposiumiin osallistujille ja vaikka tavallisille turisteille. Ilman tätä et isossa B:ssä pärjää.

köszönöm = kiitos

nyitva = auki

zárva = kiinni

utca = katu

tér = aukio

jokai = koira (tai kirjailija, miten vain haluatte)

tolni = työnnä

jäteklub = jätekerho

húzni = vedä

vásarnap = sunnuntai

sajt = juusto

National Széchényi Library = kansalliskirjasto

könyvtár = kirjasto

kerjük = kerjääminen

Kilenc gyermek apja vagyok. = Olen yhdeksän lapsen isä.

Kekkuti = kivennäisvesi, josta tulee kekkuliin

sör = olut

sörbar = olutbaari

söröző = oluttupa

Muu unkarinkielinen alkeissanasto, kuten muut viikonpäivät, lukusanat yhdestä kymmeneen tai "päivää", "iltaa", "anteeksi", "olkaa hyvä" ovat tietysti täysin tarpeettomia tai jopa haitallisia.

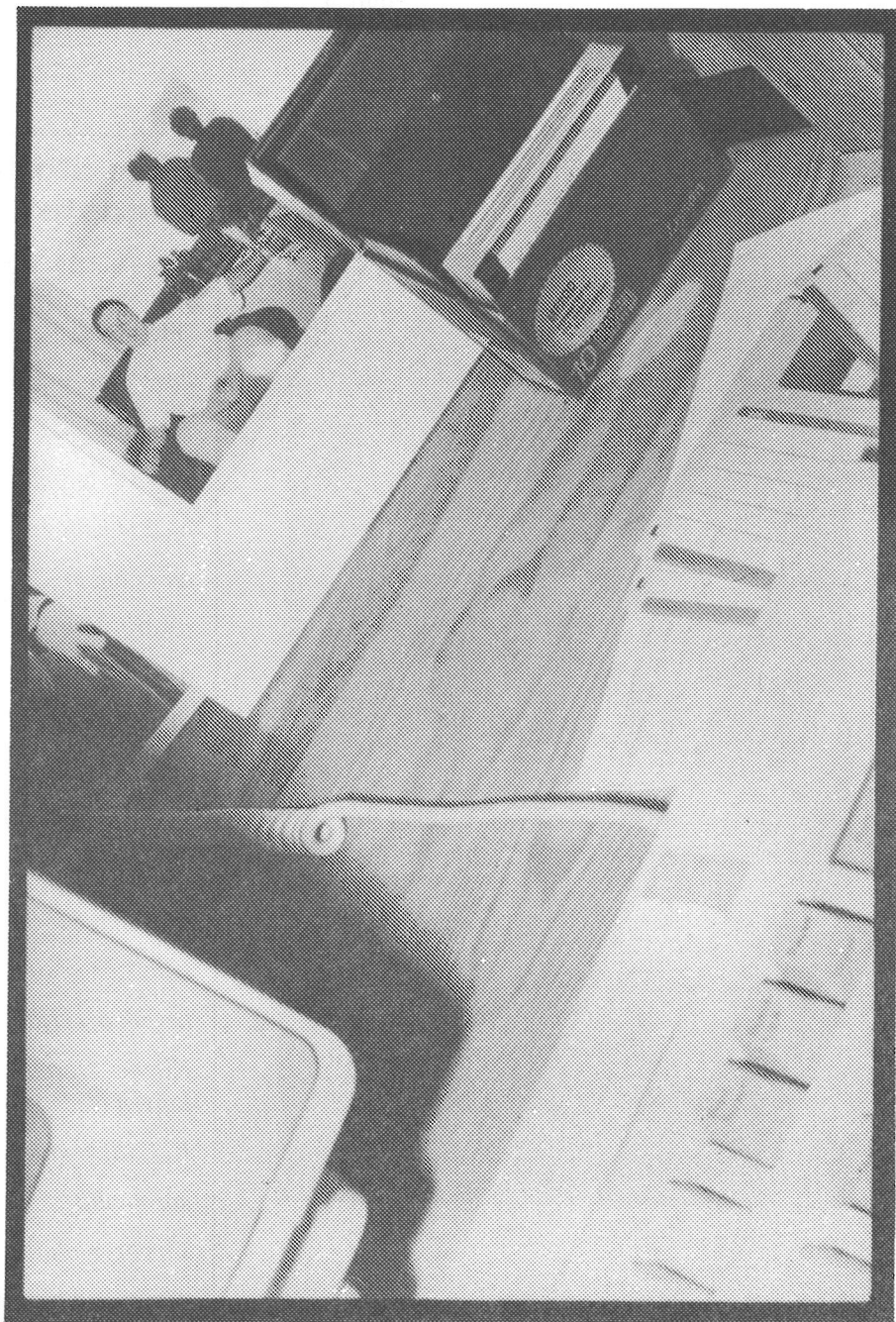
liian pieni kovalevy

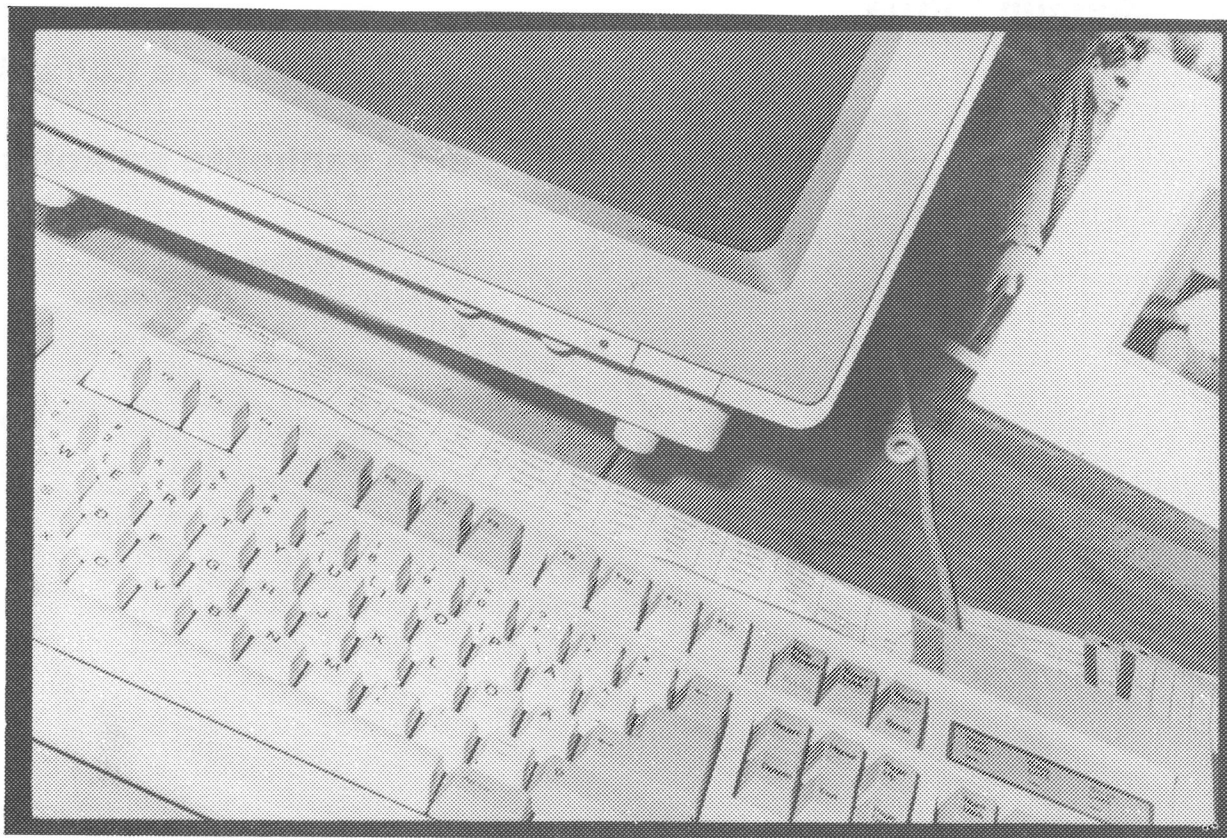
Markus Määttä

Ne neuvottelivat

**keskenään
selkäni**

takana.

Yritin järjestää ne joka päivä uudelleen,

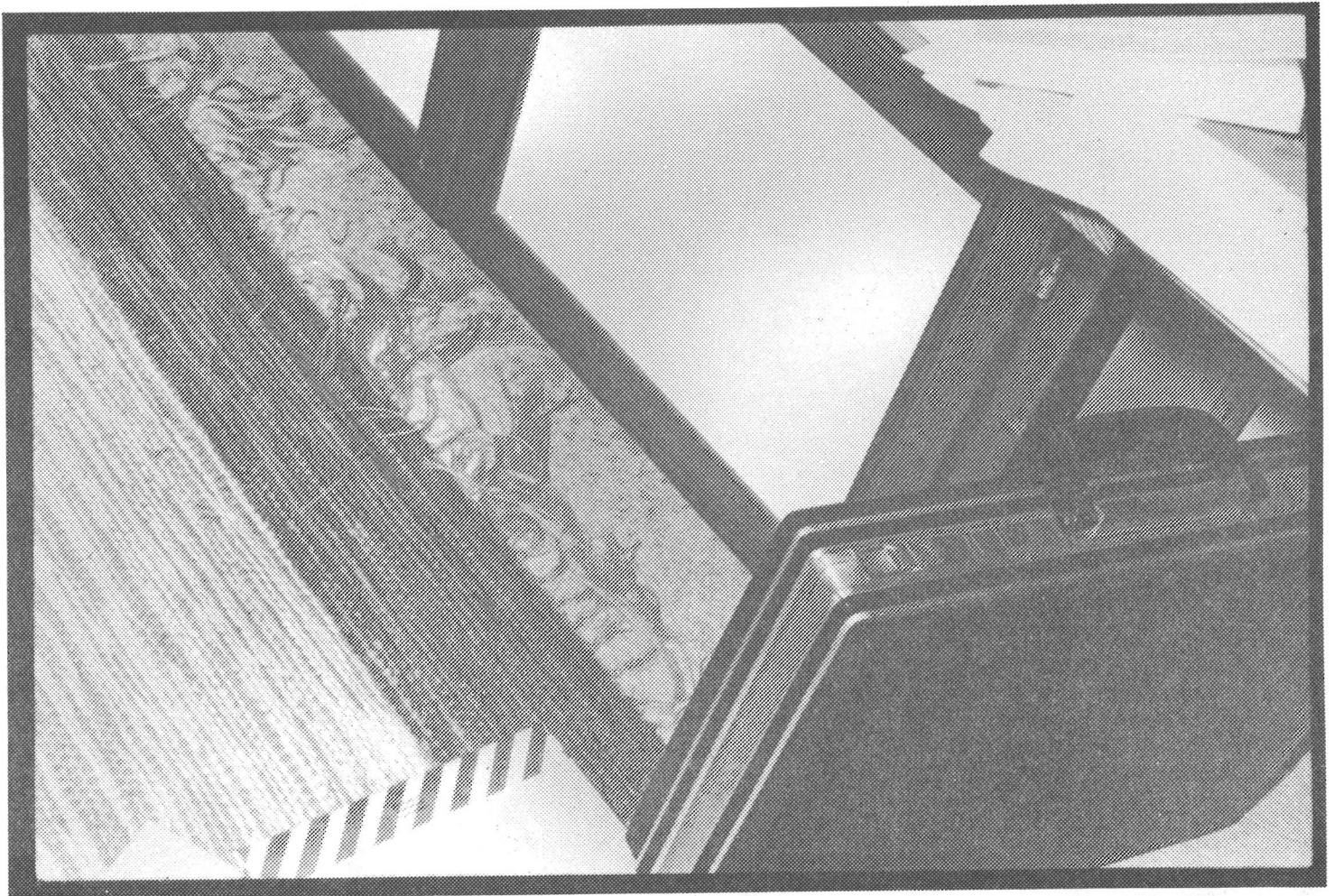
etteivät ne olisi liittoutuneet minua vastaan.

Aamun tultua

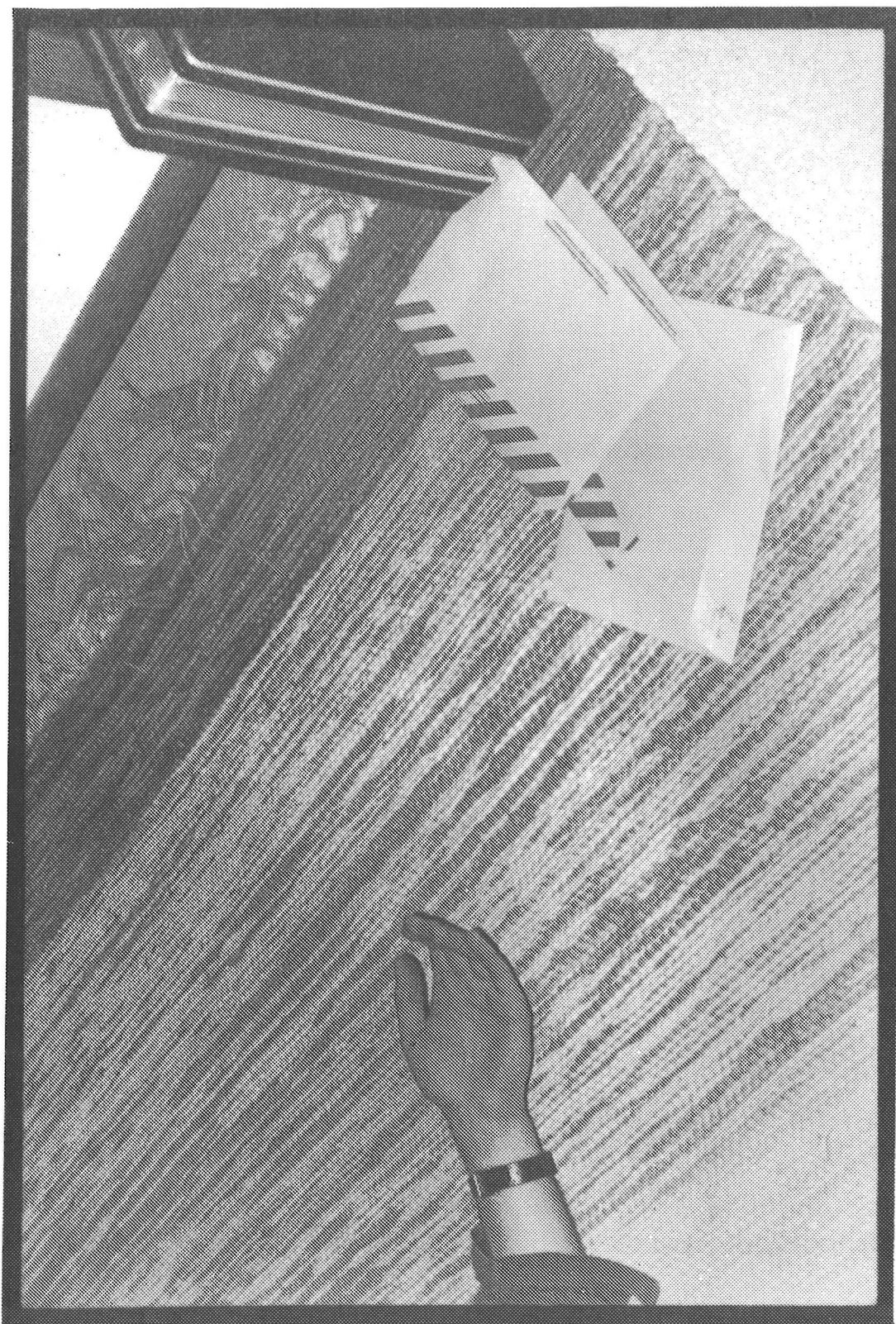
löysin ne kuitenkin

aina vanhoilta paikoiltaan,

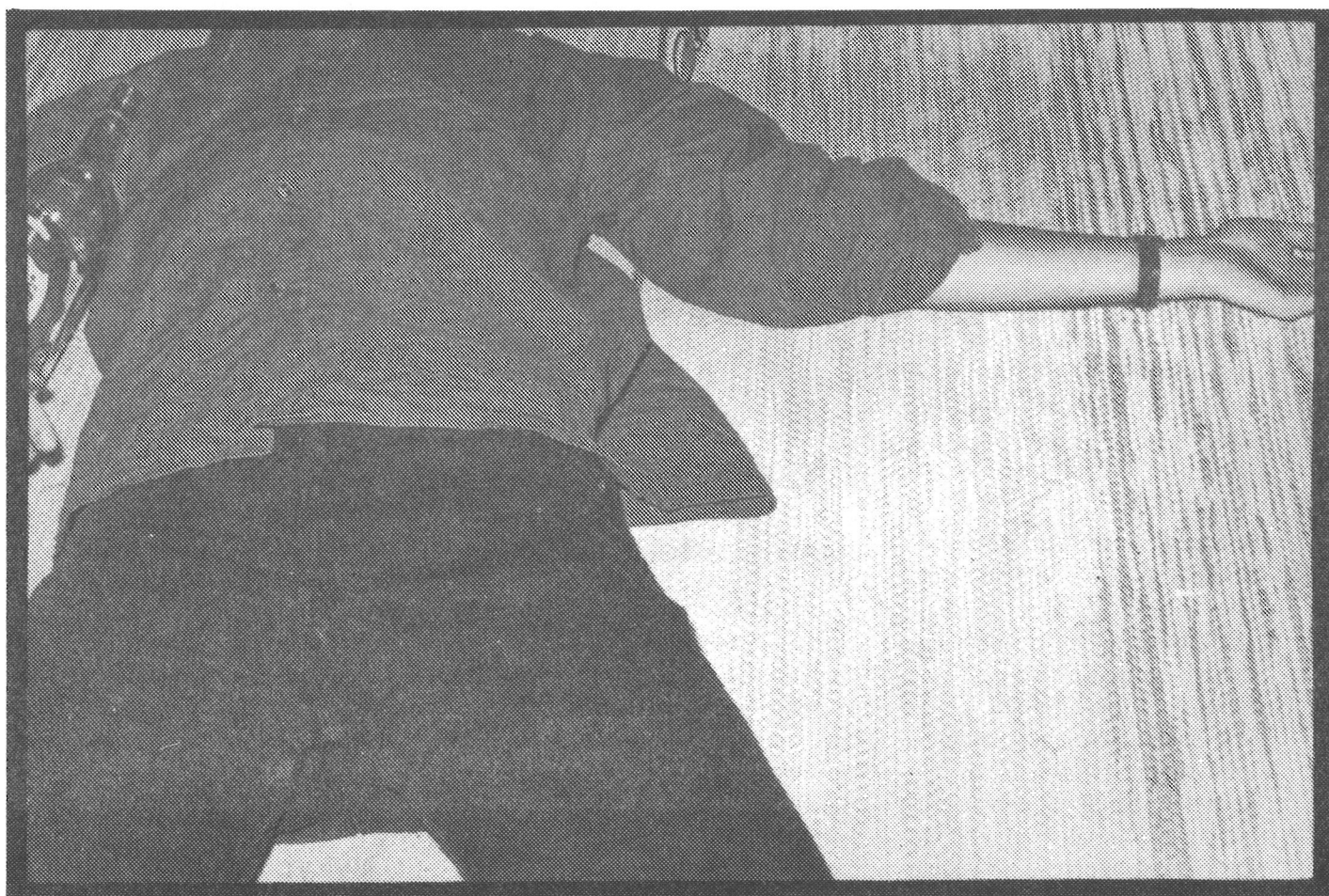
varustautuneena nujertamaan minut.

Se oli

petturuutta,

**joka
johti
koko
kompleksin
kapinaan.**

**pöyristyttävä verityö järkyttää juhan af grannin
syntymäpitäjää kääpäpudasta:**

kuoliko kyllikki saari somaliraiskaajien uhrina?

**Otto Auranen
Sonja Björkbacka
Sami Sahramies**

Sotaveteraanien, työttömien kirvesmiesten ja invalidien verorahoilla elätettävät elintaso"pakolaiset" ja itä-mafia tekevät tuhoaan Suomessa. Virkamiesmafian suojelema ryyppyremmi harrastaa myös 14-vuotiaiden suomalaistytöjen orjakauppaa! Selvänäkijämme on kuitenkin humanoideilta saanut tietää, että juttuun on sotkeutunut myös rietasteleva pappi ja osa-aikainen Luxus-ilotyttö Sodankylästä. Vitamiineilla ja hivenaineilla aivosyövästä parantunut Pia Nykänen, joka on Kekkosen kolmas poika, kiistää osallisuutensa asiaan.

Viimeiset kaksikymmentä vuotta useat suomalaiset ovat suolanneet ylläolevan tasoista tekstiä elääkseen. Kuten taannoisessa tietovisajutussa (AS 2/93), Asianan toimittajat pureutuvat nykyin suomalaisen todellisuuden karneimpiin puoliin. He ovat lukeneet kokonaisen päivän ajan suomalaisjournalismin ehdottomasti surkuhupaisimpia aikaansaannoksia: *Hymyä*, *Nykypostia*,

Sel-lehteä, *Alibia* ja *Rikospostia*. Kids, don't try this at home either!

Lehdissä on tietysti paljon yhteistä, etenkin kolmen ensimmäisellä ja kahdella viimeksimainitulla. Joskus niiden jutut voitaisiin jopa julkaista muissa, muka arvostetummissa höpölöpöjulkaisuissa kuten *Seurassa* tai *Avussa*. Yritämmekin kertoa mikä on kunkin lehden ominaisluonne, jotta köyhät opiskelijat voisivat heti tilata itselleen sopivan lehden, tarvitsematta ostaa kokeeksi kaikkia. (Semminkin kun elitistinen kirjastolaitoksemme ei suostu ottamaan näitä tärkeitä kansan elämästä kertovia lehtiä kokoelmiinsa.)

nykyposti: hivenaineita ja humanoideja

Suomen sairaiden oma lehti. Nykypostia luonnehtii parhaiten sen patologinen viehtymys aivosyöpätapauksiin, sydäntauteihin ynnä muihin parantumattomiin vitsauksiin, joihin yleensä suositellaan "hoidoksi" hivenaineita ja vita-

miineja. Myös banaalimmat vai-vat, kuten lannanhaju tai ihottuma, saavat runsaasti huomiota läpyskän "terveys"palstoilla. Lehdessä julkaistaan jatkuvasti suomalaisten kansantaudeilla mällääviä liitteitä, joissa selostetaan piinallisen tunnollisesti jokaisen kuviteltavissa olevan sairauden ja lääkkeen syy/seuraus/sivuvaikutus/käyttö.

Suomen sääliävimmat tapaukset käsittelee selvänäkijä **Johanna Broman**. Huikeaa kylmäpäisyyttä osoittaen nainen suosittelee vähintään joka toiseen ongelmaan hivenaineita ja vitamiineja, joka toisen onnettoman puolesta hän lupaa rukoilla. Julkaisemme yhden kysymyksen ja Johannan vastauksen autenttisena todisteena kysyjien tilasta ja vastaajan paukapäisyydestä: "Mistä johtuu, että haisen voimakkaasti lannalle, varsinkin kun on kuuma?" – Johanna vastaa: "Aineenvaihduntasi olisi parannettava ja siihen vaikuttaa parhaiten runsas veden juonti ja

"Piihyytelö muutti elämäni"
Nykyposti 2/94

yrttikylvyt. Myös kasvisruoka vähentää hajua. Vältä etikkaa, sokeria ja maitotuotteita.” (Auttaisiko suihkussa käynti? toim.huom.)

JUPPIFEMINISTEILLE

Eräs tärkeimmistä laman syistä on ollut hiipivä laiskuus. Se on pulpahtanut esille koulutusvillityksen muodossa; mm. puoli kansaa on rähmällään lastentarhaopettajien, ylioppilaiden jne. edessä.

Suomalaiset ovat tehtäviinsä reilusti ylikoulutettuja.

Kommarifeministit + juppifeministit ns. luonnon-suojelijoiden tuella ovat saattaneet Suomen kansan tuhon partaalle, koska väestö ei uusiudu: Ai miksi se ei uusiudu? Siksi, että suomalainen ”oppinut” nainen on mennyt pilalle. Ne ei enää halua lapsia. Lisäksi he moittivat suomalaismiestä ahdasmielisyydestä, junttiudesta jne., mutta etelän lipevien miesten perään ne ovat heti menemässä, eivätkä pelkää HIV:tä, ympäristöleikkausta jne.

Juppifeministit ovat haalineet elintasopakolaisia Suomeen humanistisessa tyhmyydessään. He saisivat itse maksaa niiden laskut eikä rahastaa juntteja, jotka eivät ole ongelmaa aiheuttaneet.

MAASSA
MAAN
TAVALLA

Se!-lehden Kansan Posti marraskuu 92.

Sairauksien ja idunpopsinnan ohessa läpyskämme keskittyy intohimoisesti todistelemaan kiropraktiikan (so. niksautusopin)

tehokkuutta ja ottamaan yhteyttä humanoideihin. Tuoreimman Nykyroskiksen kannessa Suomen turhanaikaisten julkkisten isä, äiti ja nato **Juhan af Grann** julistaa humanoidien invaasiota parinkymmenen vuoden kuluttua. Grann ”paljastaa” humanoidien joukkoon kuuluvan mm. Jeesuksen ja itsensä. Tyyppi ilmeisesti uskoo olevansa jonkinlainen tähtimatkaajien valittu maan päällä. Jos humanoidien kulttuuri todella on niin paljon maan kulttuuria korkeammalla, niin miksi helvetissä he valitsivat juuri näin naurettavasti puheutuvan ja naurettavannimisen häiskän pallolla tunkeilevien viiden miljardin ihmisen joukosta? Luulisi moisilla neroilla olevan edes jonkin verran itsekritiikkiä.

Pelottavan alas vajonneen **Hannele Schli...**jne:n kirjoittaman jutun ingressissä väitetään Grannin ”olleen suomalaisten silmätikkuna jo yli kaksikymmentä vuotta”. Well, meillä on kerrottavaa Nykypostin toimitukselle: luultavasti – toivottavasti – suomalaisilla on ollut jo yli kaksikymmentä vuotta parempaa tekemistä kuin pitää jotain luuseri-Grannia ”silmätikkunaan”.

Edelläolevista piirteistä huolimatta Nykyposti on ns. ”fallen from grace”: suurin osa jutuista menisi toimittamattomina läpi Seurassa ja Avussa. Kiltit perhejutut **Jukka Puotilan** ja **Paavo Väyrysen** kaveruudesta tai helsinkiläisestä tempukoulusta vekaroiille tuskin hetkauttavat ketään.

rikosposti ja alibi: kirvestä kalloon kännäskaverille

Eräs lehtikuolemaepidemian viimeisimmistä uhreista on tampe-

relainen Rikosposti, ja niinpä rajua rikosraportointia kaipaavan onkin turvauduttava kirpputorilta saataviin vanhoihin numeroihin tai siirryttävä helsinkiläisen Alibin pariin. Molemmat ”alamaailman asiantuntijat” käsittelevät monisivuisissa jutuissaan niitä masentavia tapauksia, jotka päivälehdissä kuitataan muutamalla palstasentillä: ”Työtön metsuri tappoi perheensä vesurilla”, ”Mies puukotettiin ryypyseurueessa” ja niin pois päin.

Suomalaisessa rikollisuudessa ei Alibista ja Rikospostista välittyvän kuvan mukaan ole mitään hohtoa. Herrasmiesvarkaita, nerokkaan ovelia timanttiryöstöjä tai hyvin suunniteltuja murhia ei lehtien palstoilla näy. On vain ankeissa olosuhteissa elävien surkimusten pikaistuksissaan tekemiä veritöitä, joissa aseena on yleensä maa- ja metsätalousmateriaalia käytettäviä työvälineitä.

**Saunavieras
pistettiin
kaivoon
Alibi 12/92**

Naurettavan pateettiset ja moralisoivat kuvaukset näistä takametsien tragedioista on ryydytetty onnettomilla fujisanfan-kertakäyttökameralla otetuilla kuvilla, joiden aiheetta ei kuvatekstiä katsomatta pysty tunnistamaan. Tyypillisessä Alibin tai Rikospostin kuvassa on ”Karhulan Teboil-huoltamo, jonka väki säikähti pahan kerran, kun kuuli, että lähistöllä on ruumis autossa”. Nelivärikuvia verestä ja suolenpätkeistä kaipaavat haukkaavat siis pahan kerran paskaa, jos odottavat niitä Alibista tai Rikospostista löytävän.

Toinen merkittävä rikoslehtien palstoilla esiintyvä rötöstelijä ryhmä luusereiden ohella on Viranomaiset. Tähän kategoriaan kuuluvat kansalaisten rahoja puliveivaavat virkamiehet, luksuslotyttöjen kanssa pelehtivät huippupoliitikot ja yritysjohtajat sekä viattomia nuorisorikollisia pahoinpitelevät poliisit, ja mahtuupa mukaan aina jokunen rietas rattijuoppopappikin! Nämä viheliäiset ketkut saavat kuulla kunniansa paitsi toimittajilta myös Rehelliseltä Kansalta, jonka oikeinkirjoituksen lakeja uhmaavia kirjoita lehdet julkaisevat sivukaupalla.

Kirves törötti vainajan päässä - Taivalkoskella tapahtui Rikosposti 3/93

Uusia virkamiesmafian rötöksiä ja kirveen kanssa riehuvia hulluja riittää yleensä jokaiseen Alibin ja Rikospostin numeroon, mutta jos joskus sattuisi uutispula vaivaamaan, voidaan aina kääntä esille **Kyllikki Saaren** ja **Tullilahden** kaksoismurhan uhrien maatumet raadot. Näihin liki neljänkymmenen vuoden takaisin mysteerimurhiin haetaan lisävalaistusta joka toisessa numerossa milloin meedioiden, milloin kahvinporoihin katsojen avulla.

hymy: tissejä ja nenäliinat esiin- stooreja

Hymy käyttää jokaisen kohdalle osuvan (ja jokaisen kohdalle osumattoman) tilaisuuden esitellä paljasta pintaa ja samalla uskomattamalla moraalaisella akrobatialla paheksuu moisia kuvia. Uusin Hymy mm. julistaa "Miss Finlandin stripanneen Floridas-

sa". Sivunkokoinen nelivärikuva puolialastomasta keikistelijästä höystää juttua, jossa Hymypostin sankaritoimittaja paljastaa "salaisuuden": ko. nainen ei olekaan Miss Suomi, ei edes suomalainen (surprise, surprise!). Reteän jätkäytylin vastapainoksi toimittaja rupeaa paikoin tosikomaiseksi virkamieheksi: nainen oli kuulemma "vahvassa päihtymystilassa".

Aukeamaa edempänä kuusjärveläinen (kuusjärveläinen, käsitätekö?) **Hippi-Otto** poseeraa genitaalit paljaina "protestiksi" leipäjonoille. Kun tarjotaan silmänruokaa miehille, on sitä tarjottava myös naisille, eikö niin? Pidätelkää oksennustanne! Eukko kuulemma puuttuu, mutta kun vehjekin on vain sentin mitainen. Voi voi. (Luuleeko tuo vitun kusipää että "eukko" tähän tyyliin löytyy?! toim. väh. maltill. huom.)

Älkää kuvitelko että se tästä parane. Hymy elää juuri, nimenomaan ja ennenkaikkea tällaisilla "me olemme moraalisia, ja siksi voimme julkaista nelivärisiä tiskikuvia joka toisella sivulla"-jorinoilla. Juttujen ytimen muodostavat kuitenkin erilaiset

Toimittajamme koeajoi: Tämä auto kulkee viinalla! Se! 11/92

tipanvääntöjutut pöyristyttävistä ihmiskohtaloista: "Sodankyläläisellä huoralla oli suhde paikallisen kapiaisen kanssa", "Ikaalislainen yksinhuoltaja elättää lapsensa 1350 markalla kuussa", "Pankki pisti rovaniemeläisen lesken talon vasaran alle". "Vapauskota", "T"alvisota ja "J"atkosota ovat olleet ja menneet, mutta kansa taistelee edelleen

Julmaa Kohtaloa, Ahneita Herroja ja Ymmärtämättömiä Virkamiehiä vastaan – ja Hymyposti raportoi taatulla tyyllillään – loputtomiin.

Tissijournalismin ja kylähulujen äänenkannattamisen ohella vanhin ja kunniakkaimmat perinteet omaava crap magazine hehkuttelee iänaikaisilla olumpiavoitoilla: suomalaisten hiihtosankarien voitot **Veli Saarisen**ta ja **Kalle Jalkasesta** eteenpäin raportoidaan rasittavan huolellisesti "valkeakoskelaisen hiihtogurun **Antero Kekkosen**" avulla. Viattoman kysymys: keitä ovat V. Saarinen ja K. Jalkanen ja minkä helkkarin takia kenenkään neuroosia paremmassa kunnossa olevan yksilön pitäisi piitata pasakaakaan heidän "saavutuksistaan"? (2. toim. väh. maltill. huom.)

Mutta. **Tamara Maunonen** iskee kuin koko Korkeajännitys-sarja ja miljoona voltia yhteen. Donnerwetter! Zum Teufel! Johanna Bromaniin verrattuna myytin mittoihin kasvanut oraakkeli antaa yllättävän järkeviä vastauksia: aivosyöpä ei parane hivenaineilla ja/tai rukouksella. Tamaran helmasynti näyttää sen sijaan olevan viisas-telu, mitä on tietysti vaikea välttää näin taulapäisen lukijakunnan keskuudessa: "Hei Tamara! Voisitko sinä kertoa, kuka murtautui aviomieheni autoon kesäkuun 22.–23. päivien välisenä yönä? Oliko se aviomieheni entinen vaimo vai joku muu?" – Ja Tamara vastaa: "Joku muu." Eh heh hee.

se!: "miksi minulla on vain 8 sormea?"

Se!-lehdellä on lyhyin ja vähiten kunniallinen menneisyys koko lehtijoukossa, mutta eihän tuo haittaa, eihän? Se! ponnistaa

sunnilleen samoilta lähtökuopilta kuin Hymykin, eli unohdettu kansa saa haluamaansa. Se! tekee sen tosin vain *vielä* sensaatiohakuisemmin. Lehdellä on myös ainoana vakituinen toimistunkunta, mikä lienee syynä siihen, että jutut on kirjoitettu kaikki samaan omituiseen tyyliin; **korostettavia pätkiä lihavoidaan aivan holtittomasti** ja huutomerkkejä viljellään joka toisessa lauseessa!

Jutuissa on läsnä kaikki alan perusaiheet (kylähullut, virkavalan morkkaaminen, menneet talviurheilusuoritukset, karmeat ihmiskohtalot sekä julmat rikokset). Lisäksi lehti on erikoistunut julkkisten elämän kaiveluun: **Raija Oranen** (KUKA IHMEEN RAIJA ORANEN) on jakanut persettä 70-luvulla! **Milana Misic** uskoo yliluonnollisiin asioihin! **Mauno Koivisto** unohiti vanhempiensa haudan (hui!); **Riitta Kauppinen** hoitovirhe veinäön! **Kekkosella** oli kolme poikaa! **Urpo Leppänen** maksoi tanssijoille "orjapalkkaa"! Toinen erityinen herkuttelun aihe on (tietenkin) veromarkoilla mäsäilevien pakolaisten (varsinkin somaleiden) uskomattoman törkeät rikokset ja tihuteot ("Somalit soittelivat puhelinyhdistykselle jättilaskun!", "Somalit yrittivät raiskata 14-vuotiaan tytön!"). Se! pitää yllä myös ihania juttusarjoja tyyliin: "Se! paljastaa", "Se! ihmettelee", "Se!-lehden veteraanimatkat" (!!!), "Se!-lehden kaupunkisarja" (kaupunkien mafiat julki).

Ehdottomasti (rili) parasta tässä(kin) lärpystyksessä on kuitenkin Kansan Posti, jossa "kansa" (mikä ihmeen kansa?) pääsee tilillelemään syvimpiä tuntojaan, kuten ihmettelemään miksi **Sirpa Pietikäisestä** on tullut pöhtötyntä tantta tai että **Jorma-Kale-**

vi (!) Playa del Inglesistä (!!) teki levyn (!!!). Pelin henki selvinnee seuraavasta kirjeestä: "Minä olen sitä mieltä, että kiusaaminen ja häiriköinti koulussa johtuu siitä, että lapsille opetetaan nykyisin liian vähän uskontoa ja tapakasvatusta. Osasyynä kurittomuuteen on opettajissa! nimim. Kiertokoululainen". Mitäpä tähän enää sanoisi. Amen.

Kun lopuksi vielä mainitaan, että vakituista palstaa pitävät ainakin **Rainer Friman** sekä **Sulo Aittoniemi** (tosin eivät päin aikaan samaan lehteen ole eksyneet) ja että **Jere**, 8, on sosiaaliviranomaisten vanki, niin siinäpä on tästäkin lämpymästä tullut melkein kaikki sanottua! **Pötypuhetta!**

ympäri mennään, yhteen tullaan

On jo ehkä käynyt selväksi, että lehdillä on myös myös yhdistäviä piirteitä – ja paljon. Lueteltakoon tässä muutamia: alkeellinen herraviha, pakolaisten, feministien ja luonnonsuojelijoiden moraaminen, omatoimisten keksijöiden ynnä muiden maakunnan supliikkimiesten ihanointi, "kansan ääni", selvänäki-jät, suomalaisen elämän surkeimmilla puolilla hehkuttelu, täydellinen jätetaitto, toivotomat valokuvat, luokattomat tekstit ja yleinen, metafyysisiin mittoihin paisunut kaikenläpäisevä idiotia.

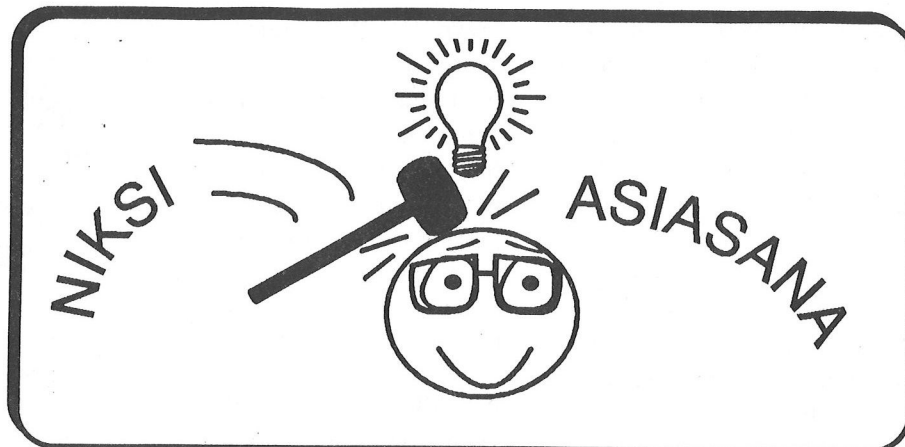
**"Tapoin sen
kun se vittuili
mulle"
Rikosposti 3/93**

Loppuun olemme keränneet keyword-listan, joka kiteyttäneen kansakunnan äänitorvien linjan parhaiten. Pitäkää hauskaa.

sotaveteraani
somal
virkamies(mafia)
Luxus-ilotyttö
rietas pappi/kansanedustaja
kansakirves/puukko/vesuri
rikos/rötös
Kekkonen
Manu
vitamiinit/hivenaineet
itämafia
hiv-rakastaja/raiskaaaja
Pia Nykänen
Urpo & Ana
pienituloinen vaivainen kansaneläkeläinen
selvänäki/jä/astrologi
humanoidi
kommari- ja juppfeministi
"rukouksen puolesta"
työtön kirves/rakennus/sekatyö-mies
(karmea) verityö/teko
veriteko/työ järkytti x:ää (x=jo-kin sääliävä käpykylä jossain hevonen helvetissä)
Kyllikki Saari & Tulilahden murhat
14-vuotias tyttö
musta palkki silmien edessä (kts. kuvaa)
"viranomaiset ovat vaienneet asiasta jo vuosikautia"

Sitä on odotettu...
 Sitä on pelätty...
 Nyt se on täällä...
 Ensimmäinen ja
 viimeinen:

Niksit koonnut ja huolella testannut Vesa Taimi

Nämä ankeat ajat paranevat pe-lottavaa vauhtia. Tätä menoa huomaat jo 2030-luvulla olevasi oudossa tilanteessa: töissä kirjastossa! Miten silloin toimii ihminen, joka yhtäkkiä, ehkä vain 64-vuotiaana joutuu tuollaisen elämänmuutoksen kohteeksi. Hän joutuu paniikkiin, suhteet lapsenlapsiin rakoilevat eikä edes bingo enää kiinnosta. Ei kuitenkaan syytä hermostua. Menneet kirjastonhoitajasukupolvet ovat ennen menehtymistään pölykeuhkobronkiittikseen kumuloineet suunnattoman niksivarannon, josta tulevien sukupolvien kelpaa ammentaa. Tämä seuraava niksivalikoima voitti IFLA:n kongressissa 1993 jonkun arvostetun pokaalin, joka tällä hetkellä on näytteillä ties minkä korpikirjaston lasivitriinissä oletetun Jumalan oletetun selän takana. Luultavasti lättähä-tut ovat kuitenkin jo varastaneet sen ja käyttävät sitä nyt pottana jossain yhteiskunnan kustantamassa prameassa nuorisotilassa.

Jos sinun on vaikea muistaa kirjastoluokitusta, niin liimaa luetelo pääluokista jääkaapin oveen. Joka kerta kun käyt jääkaapilla voit sitten painaa jonkun luokan mieleesi. Ennen pitkää

koko homma alkaa tynpiä niin, että jätät yhä useammin koko jääkaapilla käynnin väliin, jolloin painosi putoaa aivan huomaamatta. (*"Hajamielinen läski"* Munkkivuoresta)

Kirjastonhoitajan työ on julkisen palveluammatti, jolla on omat lieveilmiönsä. Kaupungilla kulkeva kirjastonhoitaja saa päät kääntymään ja voi tahtomattaan aiheuttaa jopa hysteerisiä reaktioita "faniensa" keskuudessa. Tämän ilmiön torjumisessa voit käyttää vanhoja sukkahousuja. Leikkaa Amareihin tai Millieihin silmäreiät ja vedä haarakiila päähäsi. Näin voit asioida kauppoissa (ei pankeissa!) ihailijoiden häiritsemättä. Miespuoliset niksiin mieltyneet voivat pyytää käytettyjä sukkahousuja vaimolta, äidiltä, tyttöystävältä tai satunnaiselta ohikulkijalta. Tietysti he voisivat myös vihdoinkin paljastaa omat salaiset pukeutumistaipumuksensa. (*"Akkojen kotkotuksia"* Miehikkälästä)

Tehdessäsi tietokantahakuja asiakkaat saattavat joskus raivostut-tavasti kurkkia tekemisiäsi selkäsi takana. Tämän voit estää käyttämällä töissä leveälieristä sombreroa. Hattutyyppejä kohen-

taa myös taiteellista vaikutelmaa vedellessäsi iltapäivänokosia työpaikalla. (*"La Tortilla de la biblioteca"* Naantalista)

Vakkari says:

Nixi päivässä riittää!

Jos sinulla on alkoholiongelma, etkä pysty hoitamaan töitäsi ilman ajoittaista naukkaailua, niin voit kätevästi piilottaa eri pullot hyllyihin kirjastoluokituksen mukaan: esimerkiksi ehtoollis-viini uskonnollisen kirjallisuuden kohdalle, Molotovin cock-tail talvi- ja jatkosodan kohdalle, pontikka kotitalouden luokkaan ja lasoli autotekniikan hyllyyn. Näin sinun on helppo löytää kul-loinkin tarvitsemasi pullo. (*"Helle Kännilä"* Koskenkorvas-ta)

Jotkut asiakkaat viettävät lähes kaikki päivänsä kirjastossa eivät-kä lähde kulumallakaan ennen sulkemisaikaa. Heille voi hieno-varaisesti vihjata liiallisesta

oleskelusta lyömällä heihin kirjaston leimoja tai rakentamalla heidän ympärilleen pienimuotoisia näyttelyjä. Hyviä tällaisen näyttelyn aiheita ovat esimerkiksi "Homesienet", "Kompostointi" tai "Pölyallergia". ("Asiakkaat tulosvastuuseen" Cayman-saarilta.)

Pahuksen asiakkaat palauttavat kirjat väärinpaikkoihin hyllyssä. Ei sen nyt luulisi olevan niin vaikeaa! Mutta minkäs teet, kun ne riiviöt eivät millään opi. Käsikirjastoissa kirjojen joutumisen väärin luokkiin voi kuitenkin estää, kun kiinnittää kirjat hyllyihin kuminauhoilla. Siten aina kun asiakkaan ote kirjasta kirpo-

aa, niin teos zingahtaa välittömästi oikeaan paikkaansa hyllyssä. ("On kuule kokeiltu" Suomesta)

Ohuet kirjaset katoavat helposti hyllyillä muiden kirjojen väliin tai taakse, jolloin niitä on vaikea löytää. Mainio parannuskeino tähän on hankkia kutakin läpyskää useampia satoja, jolloin muhkea vihkonippu takaa julkaisulle erinomaisen näkyvyyden. Myös ohuimpia videonauhoja ja aneemisimpia CD-levyjä kannattaa tilata vähän ronskimmin. ("99 lisäkappaletta" Satakunnasta)

Kirjastonhoitajan hommaa ei kantsi tehdä ihan viimisen pääl-

le. Asiakkaille yleensä riittää jos kirjastonhoitaja on vain hiukan heilauttavinaan eväänsä. Hyllyjärjestyksestään ei tarte desimaalien tarkkuudella välittää, kunhan se nyt on vähän sinne päin. Joskus on kiva pitää rokuli-päivä ja sulkea koko putiikki. Voi mennä vaikka vetäseen parit kaljat. Mitä siitä. Jos sitten krapulapäissään huutaa asiakkaille, niin sehän on ihan okei. Ei tässä mitään enkeleitä olla. Painukoot saatana kirkkoon, jos pyhimysten tuijottelu kiinnostaa. ("Ei siitä näil balgoil viiti" Raumalta)

IFLA Award of Library Nixes 1993

tuore, terävä, nälkäinen

udk:n hallitus 1994

Sami Sahramies

puheenjohtaja

laitosneuvoston jäsen

koulutusohjelmatyöryhmän jäsen

Sama tuttu Sahramies, nyt riit-
toisampana kuin koskaan aikai-
semmin! Yllätyksekseni huoma-
sin vuoden alussa olevani
UDK:n puheenjohtaja (eihän täs-
sä näin pitänyt käydä)... Joten,
standard disclaimers apply.

Katri Sandholm

taloudenhoitaja

2. virkistysvastaava

22, synt. Tampereella

– ensimmäisen vuoden opiskeli-
ja

– horoskooppimerkiltään vesi-
mies (myös merkurius vesimie-
hessä, joka kertoo paljon)

– opiskelee pääaineenaan kirjas-
totiedettä

– käy paljon elokuvissa ja pitää
ruoanlaitosta, eläimistä, ja puu-
tarhanhoidosta

– luonnehtii itseään

hassuttelijaksi (kotioloissa)

vakavaksi

rehelliseksi

helposti innostuvaksi

(vikoja ei viitsi mainita)

– taloudenhoitajan ominaisuu-
dessa tarkoitus on vaikuttaa
UDK:n taloudellisten ja toimin-
nallisten näkymien parantami-
seen ja tässä asiassa, Aki Kauris-
mäkeä lainaten, saavuttaa

”mahdollisimman korkea henki-
lökohtainen moraali”, joten näitä
asioita koskevat jäsenistön ehdo-
tukset ovat erittäin tervetulleita!

Otto Auranen

Asiasanan vastaava toimittaja

varapuheenjohtaja

yliopiston kirjaston johtokunnan jäsen

Mikä teihin on mennyt, ihmiset?
Vuosikokouksessa minä kolmat-
ta vuotta pääaineenvaihtoa suun-
nitteleva luopio odotin, että
Asiasanan päätoimittajan hom-
masta tapeltaisiin. Ja katit. No,
pistämpä sitten taas lehden re-
monttiin. Kohta sitä ei enää van-
haksi Asiasanaksi tunnistakaan.

*Virallinen Kuva. Tässä vaiheessa ovat ilmeet vielä vakavia... Ylin rivi: Päivi, Niina, Otto, Matti.
Keskirivi: Pia, Sami, Ville, Riitta. Alarivi: Katri, Outi, Satu-Maaria.*

Myös Asiasanan toimituspolitiikkaa olisi tarkoitus muuttaa ja lopettaa nämä viime vuosina lehteä hallinneet hiekkalaatikkoleikit. Asiasana koko kansan lehdeksi!

Satu-Maaria Litukka

*sihteeri
laitosneuvoston jäsen*

Olen, yllättäen, toisen vuoden k & i-opiskelija. Toinen vuosi on alkanut myös "hallituksen ohjaimissa" sihteerin paikalla. Läheisistä piireistä kuulemani mukaan

ten tutkailuun koulun käytävillä ja kevään tulon tarkkailuun. Tehkää te samoin.

Päivi Laaksonen

kv-vastaava

Olen UDK:n uusi kv-vastaava, ensimmäinen sellainen pitkiin aikoihin, ehkä jopa kaikkien aikojen ensimmäinen?! Koska edeltäjästäni ei siis ole minkäänlaista tietoa, joudun tehtävässäni haparoimaan pimeässä, tai ainakin sankassa sumussa, ilman kokeneen ex-vastaavan asiantuntevaa opastusta ja älykkäitä neuvoja. Mahdolliset pienet

reista ja penkkiurheilusta. Että silleen.

Matti E. Säteri

*kulttuurivastaava
tiedekuntaneuvoston jäsen*

Kirjoita mitä haluat.

Pia Sireni

liikuntavastaava

Näin on ensimmäisen vuoden opiskelijalle sysätty kiperä alue hoidettavaksi: tarmokkaiden, hyperliikunnallisten muinoin koululiikuntaa rakastaneiden UDK:laisten opastaminen liikunnan iloista täällä yliopistolla.

Vaativassa toimessani olen jo saavuttanut merkittäviä voittoja, sillä olenhan tilannut OLL:n "Kirjeen" omaan osoitteeseeni. Liikunnalliset harrastukseni rajoittuvat aerobisiin,

olen luonteeltani mm. äkkipikainen, ystävällinen, empaattinen, mustasukkainen, johtajatyypinen, ujo, teräväkielinen, tamperelainen, mutta tärkeimpinä ominaisuuksinani voidaan pitää laiskuutta ja saamattomuutta. Koska sihteerin toimi ei tunnustusti vaadi paljonta energiaa, sopii se siis minulle kuin nakutettu. Aikaa jää mainiosti ihmis-

kömmähdykset suotaneentämän tilanteen johdosta anteeksi. Taivoitteesi olen asettanut UDK:n kv-tietoisuuden parantamisen, jonka olen jo saavuttanut käymällä yhdessä kv-jaoston kokouksessa. Olen muuten ensimmäisen vuoden opiskelija. K & i-opintoja olen täydentänyt muutamalla tiedotusopin luennoilla ja yleisopinnoilla. Pidän kissoista, kahvitauoista, dekk-

circuit trainingiin, kuntosaliharjoitteluun, juoksuun ja sulkapallon pelaamiseen. Muut harrastukseni ovat tuskin mainitsemisen arvoisia. Epailenpä onko minulla edes nk. muita harrastuksia... Tulevaisuudessa toivon olevani "suuri vaikuttaja". Kunnianhimoinen tavoitteeni on luoda stereotypia bodavasta kirjastonhoitajasta.

Outi Harjunen

opintovastaava

"Outi – opintovastaava". No, sointuu aika hyvin, mutta siihen se sitten taitaa jäädä...?! Ylimääräisiä, erikoisen hienoja yms. lupauksia en voi antaa. En myöskään takaa arvokkaan (?) työni, "kovan pa(i)nostukseni" tuloksia, vaikka päädyin JOPA vapaaehtoisesti tehtävään, tosin pienen harkinnan jälkeen. Harvinaista UDK:n piireissä?! Anyway, tulkaa tyköni te rakkaat opetuslapset! Minä (viisas keltanokka) ehkä voin pelastaa teidät "opinto-ongelmilta" neuvomalla mitä sattuu...kuten vaihtamaan alaa...

Riitta Kettunen

sosiaalivastaava

Sosiaalivastaavana en voi olla siteeraamatta entistä Miss Suomeamme: "...ja vaikka olenkin kaunis, ovat pienten ihmisten murheet lähellä sydäntäni." Näihin sanoihin yhtyy Riitta, sosiaalivastaava, 154 cm.

Ville Brusi

tiedotusvastaava

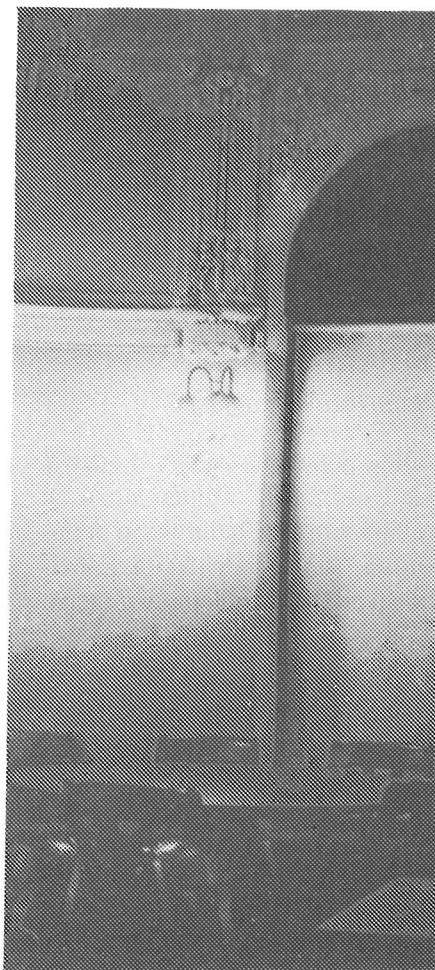
The Invisible Man 1994.

Niina Järvenmäki

virkestysvastaava

Olen puoliväkisin valittu virkestysvastaava ja aion jatkaa tuttuja perinteitä järjestämällä tutuntyyllisiä bileitä samoille ihmisille kuin aiemminkin. Jos haluat tutustua minuun tarkemmin, sinun on parasta näyttää naamaasi UDK:n bileissä, sillä sieltä minut tavoittaa.

Kuvassa postuumisti valittu the Invisible Man 1993 Harri Alanne luovuttaa kruununsa juhlallisin menoin seuraajalleen Ville Brusille.

Hallituksen jäsenten yhteystiedot:

Sami Sahramies, Sammonkatu 8 C 36, 33540 Tre, puh. 535738, email: lisasa@uta.fi

Katri Sandholm, Rinnekatu 8 as. 7, 33250 Tre, puh. 2224972

Otto Auranen, Sammonkatu 8 C 36, 33540 Tre, puh. 535738, email: liotau@uta.fi

Satu-Maaria Litukka, Tohlopinkatu 46 G 27, 33310 Tre, puh. 446882, email: lisalit@uta.fi

Päivi Laaksonen, Opiskelijankatu 4 C 163, 33720 Tre, puh. 3181010, email: lipala@uta.fi

Matti E. Säteri, Ketunleivänkatu 4 C 23, 33840 Tre, email: limasa@uta.fi

Pia Sireni, Mekaniikanpolku 6 A 31, 33720 Tre, puh. 175282, email: lipisi@uta.fi

Outi Harjunen, Amurinkatu 10 A 3, 33230 Tre, puh. 2226415

Riitta Kettunen, Aleksis Kivenkatu 24 D 52, 33200 Tre, puh. 2129391, email: lirike@uta.fi

Ville Brusi, Papinaktu 7 B 49, 33200 Tre, puh. 2126154, email: livibr@uta.fi

Niina Järvenmäki, Koivukuja 5 B 12, 33900 Tre, puh. 2662668

Vastaukset sivun 5 mysteeriin!

The permanent staff:

1. f. Mirja → Miriam, Iivonen → Iivo: kantam. Johannes (kansanom.) → Johnson.
2. k. Ilkka → Ike, Mäkinen → Hill = mäki + diminutiivi -y = Hilly.
3. m. Pertti → Bart, Vakkari (=vakituinen) → Permanent (vai Stable?).
4. e. Raija → Raya (Malli Fidelistä, huom! ei Castro), Hurme → Blood.
5. l. Rei+jo → Ray+Already, Savolainen = somebody from Eastern Finland (lähde: Nancy Aalto).
6. h. Anneli → Ann, Kankaanrinta → Stuffbreast (Textilechest?).
7. b. Kari → Gary, T = Trademark, Eloranta → Lifebeach.
8. i. Jaana → Jane, Kristensen → Christianson.
9. a. Kai → Gay (Kari-r = Kai, niin Gary-r = Gay), Ekholm → Oakisland.
10. c. Hannele → Hannah, Fabritius (merk. "käsityöläinen") → Craftsman.
11. d. Kai → Gay (kts. kohta 9), Halttunen (kantamuoto Halttu – Reinhold) → Reinhold.
12. j. Riitta → Rita, Kärki → Point.
13. g. Kalervo → Charles, Järvelin (Järv-i = Lak-e + elin = penis) → Lak'penis.
(suosittelemme korkeampaa moraalia edellyttävissä piireissä muotoa "Lak'organ")

Gueststars:

1. f. Aatto → Eve, J = J, Repo → Fox.
2. a. Mariam → Mary, Ginman → Ginman (huom. anglistinen ääntöasu!).
3. h. Solveig → Gone-with-the-Sun, Storm = Storm + bom = boom → Stormboom.
4. d. Oili → Oilily, Kokkonen → L'ilbonfire (kokko = bonfire, L'il = deminutiivi).
5. g. Eero → Erich, Sormunen → L'ilfinger (jos kantasana "sormi", mikäli kantasana "sormus", tuloksena "L'ilring").
6. b. Iiris → Iris, Karppinen → Carpie (karppi = carp + deminutiivi -ie).
7. c. Sanna → Sandy, Karttunen → Stickie (karttu = stick + deminutiivi -ie).
8. e. Marjatta → Without-Berry ("ilman marjaa"), Okko → O'Church (O = O' + kko (lyhenne sanasta "kirkko")).

Painetut lähteet:

Salmi & Linkomies: Latinalais-suomalainen sanakirja, Otava 1985.
Uusi suomalainen nimikirja/etunimet, Otava 1988.

Painamattomat lähteet:

Nancy Aalto (keskustelu 26.1.94).
sekä oma (vilkas!!) mielikuvitus.

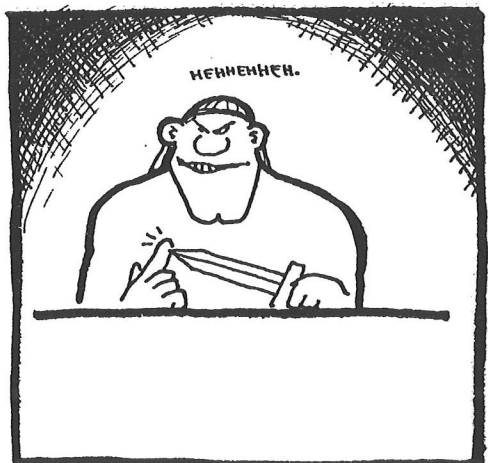
*Asiasanan taitto se
sitten on hauskaa!*

*Tämäinkin lehden tekemiseen
kului n. 600 000 kappaletta
päreitä sekä n. 1 000 000 000
kärventynyttä hermosolua.
Kids, don't try this at home!*

CONAN

THE LIBRARIAN

**udk ry
informaatiotutkimuksen laitos
pl 607
33101 tampere**